

Özgür geLecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 27

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

19-25 Şubat 2015

Özgür Gelecek'ten

Özgecan'ın öfkesi...

Merhaba

Gidenlerin ardından yazmak ve katledilenlerimizin, tacize, tecavüze uğrayanlarımızın çetelesini tutmak bize düştü. Özgecan'ın katledilmesinin ardından sokağa çıkan kadınlarda olduğu gibi bizim de içimizde büyüyen kadın isyanını yazmak da...

Omuzlarımızda yükselen bu görevi hakkıyla yerine getirmek, kadın ve nefret cinayetlerine karşı kalemimizi kadın bilinci ile sivirtmek zorundayız.

Katilleri,
Tecavüzcüleri-tacizcileri,
Onları koruyanları,
Yaratanları,
Besleyenleri,
Bundan nemalanan herkesi kalemimizin hedef tahtasına oturtmaya, Özgecan'ın öfkesini anlatmak için Reyhaneh gibi tavizsiz, Tuğçe gibi cesur olmaya devam etmeliyiz/edeceğiz.

Özgür Gelecek Gazetesi
Kadın Basın Emekçileri

Reyhaneh'in tavizsizliği,
Tuğçe'nin cesareti,
Özgecan'ın öfkesiyle

Cinsel Şiddete Karşı
Kadın Konferansı'na!

**CİNSEL ŞİDDETE KARŞI
KADIN KONFERANSI**

1- Cinsel şiddet nedir?
Lale Terel (Sorumlu Yazar)
Beyrut Akar (Sorumlu Yazar)
Ayşe Kaya (Sorumlu Yazar)
Ay. Kübra Güneş (Sorumlu Yazar)

2- "Kadının beyanı esastır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir" ilkesi nedir?
Av. Deniz Bayram
Melik Özmen (Sorumlu Yazar)
Rahime Karver (Sorumlu Yazar)

3- Forum
Cinsel şiddete karşı nasıl mücadele edilebilir, kendinizi savunmanız için neler yapabilirsiniz?

Tüm bu soruların beraber tartışmaya, yanıtlanmaya ve hep birlikte cinsel şiddete dur demeye çağırıyoruz!

yeni demokrat kadın

Tarih: 21-22 Şubat 2015
Saat: 10.30-17.00
Yer: Taksim Hill Otel

Tarih: 21-22 Şubat

Saat: 10.30-17.00

Yer: Taksim Hill Otel

(İstanbul)

Mersin'in Tarsus ilçesinde tecavüze uğrayıp ardından yakılarak katledilen Özgecan Aslan, erkek egemenliği vahşetinin son kurbanı oldu. Henüz 20 yaşında olan ve annesinin "sütünü içirdikten sonra harçlığını verip, saçlarını okşayarak" okula yolladığı Özgecan'ın katledilmesi, kadına yönelik şiddetin son 10 yılda 4 katına çıktığı bu coğrafyada kadına yönelik şiddete karşı kadın isyanının adı oldu.

Kadınların isyanı Özgecan'ın katilin suratında bıraktığı çaresizliğin tırnak izleri ile başladı ve kadınlar

günlerdir sokakta Özgecan için eylemdeler. Kadınlar, İran'da tecavüze karşı çıkararak sesini yükselten ve bu yüzden 7 yıl tutuklu kaldığı İran zindanlarında idam edilen Reyhaneh Jabbari'nin tavizsizliği oldular. Erkek egemenliğinin yarattığı kadın tabutlarını omuzlayan kadınlar, Almanya'da 2 çocuğa yönelik cinsel saldırıya engel olduğu için katledilen Tuğçe Albayrak'ın cesareti oldular. Alanları zapt eden kadınların öfkesi elbet bu kadın düşmanlarını, bu düşmanlığı yaratıp, teşvik edenleri tek tek yakacaktır!

Reyhaneh'in tavizsizliği, Tuğçe'nin cesareti ile
Özgecan'ın hesabını kadınlar soracak!

“Ermeniler için 24 Nisan, ‘25’ine uyanabilecek miyim?’in korkusudur”

Kartal: Irkçılığa ve Ayrımcılığa Dur De Platformu, Kadıköy O'clock Coffee'de Agos gazetesi Yazı İşleri Müdürü **Yetvart Danzıkyan**'ın katılımı ile bir etkinlik düzenleyerek Ermeni Soykırımının 100. yılına dair bir tartışma örgütledi.

“1915-2015 Ermeni soykırımı: 100 Yıllık Yüzleşme” başlığı ile örgütlenen söyleşide, soykırımın 100. yılında hükümetin Ermeni toplumuna, soykırımı ve azınlıklara dair yaklaşımı ile soykırımın 100. yılında neler yapılacağı tartışıldı. Etkinliğe, şüpheli bir şekilde öldürülen Ermeni asker Sevag Balıkcı'nın annesi Ani ve babası Garabed Balıkcı da katıldı.

Aslında bir panelin, bir haber olarak, kısaca yazılabilmesi gerekirken, bahse konu panelin 100 yıldır devam eden ve TC soykırımlar tarihçesinin başlangıcı olan Ermeni Soykırımı olduğu düşünüldüğünde, anlatılan her cümle, kelimelerden daha fazla bir ağırlık kazandı. Bu nedenledir ki, söyleşide öne çıkanları daha uzun uzadıya sayfalarımıza taşımaya karar verdik.

“Şefler kaçtı ama devamındaki CHP bu katliamı sürdürdü”

Danzıkyan söyleşide yaptığı konuşmaya, Ermeni Soykırımı'na dair genel bir tanımlama ile 90 yıllık TC tarihçesinde soykırımı devam ettiren yaklaşımlara değinerek başladı. Devletin yaklaşımının farklı kısımler altında da olsa özünü değiştirmeden sürdürdüğüne işaret eden Danzıkyan, 2012 yılında yayımlanan taziye mesajı ile açığa çıkan AKP eliyle örgütlenen yaklaşımın ipuçlarını değerlendirdi.

Danzıkyan, yayımlanan taziye me-

sajı ile ilgili olarak, AKP'nin siyaseten esneklik yaratır gibi görünerek aslında klasik devlet yaklaşımını sürdürdüğüne işaret ederek, metnin; sanki Ermeniler 1. Dünya Savaşı'nda kendi kendilerine ölmüşler gibi bir alt metni barındırdığını kaydetti.

Ermeni Soykırımı'nın planlı, nüfus dengesinden Ermeni mallarına el konulmasına kadar birçok pratiğin önceden örgütlenmiş olduğuna dikkat çeken Danzıkyan, İttihat Terakki eliyle yapılan katliamı Türkiye'nin ise aynen sahiplendiğini, İttihat-Terakki önderlerinin yurtdışına kaçmasına rağmen kadrolarının CHP içerisinde siyasal varlıklarına ve ideojik üretimlerine devam ettiklerini belirterek **“Şefler kaçtı ama devamındaki CHP bu katliamı sürdürdü”** dedi.

Metne dair eksik buldukları yerleri hükümete ilettiklerini ifade eden Danzıkyan, hükümetin ise “Diaspora işi karartıyor, bizimle yaşayanlar memnunlar” çerçevesinde bir yaklaşım sergilediğini aktardı.

“Talat Paşa Komitesi Ermeniler üzerindeki psikolojik harbin parçasıdır”

AKP'nin yaklaşımının özeti olan pratiklerine de değinen Danzıkyan, Mart ayı içerisinde yapılan Çanakkale anmalarının 24 Nisan'a çekilmesi ve Ermenistan Cumhurbaşkanı'nın da

soykırımın yıldönümünde buraya davet edilmesinin aleni şekilde alay etmek anlamına geldiğini belirterek AKP'nin bu konuda bile siyasal rant alanı yaratmaya çalışarak **“Paralel yapı Ermeni ve Rum Lobileri bile iş yapıyor”** dediğini hatırlattı.

AKP'nin genel düşmanlaştırma siyasetine devam ettiğini belirten Danzıkyan,

bunun somut örneği olarak Doğu Perinçek'in Talat Paşa Komitesi adlı oluşumun parçası olarak sürdürdüğü Lozan'daki “Ermeni Soykırımı yoktur” içerikli davaya destek verdiğini söyleyen Danzıkyan **“Talat Paşa Komitesi kimdir? 2007'den beri Ermeniler üzerinde Psikolojik harp yaratma çabasıdır”** şeklinde konuştu.

“...Eski Türkiye'nin argümanları pervasızca dillendiriliyor”

11 Şubat akşamı Başbakan Davutoğlu'nun Türkiye'de yaşayan; Türk/Müslüman olmayan her türlü toplumun dernek, vakıf ve gazetelelerinden temsilcilere bir yemek verdiğini ve kendisinin de yemeğe Agos gazetesi adına katıldığını belirten Danzıkyan, söyleşinin devamında ise yemekteki tartışmaları ve izlenimlerini aktardı.

Toplantının basına açık ve kapalı kısımları ile ilgili olarak konuşan Danzıkyan, konuşmanın başında “siz bu toprakların asli çocuklarıyız, eşitsiniz, gidemezsiniz” şeklinde konuşan Davutoğlu'nun ise AKP'nin elastik ve ilkesiz siyasal tarzına devam ettiğini gösteren yaklaşımlar sergilediğini kaydederek, **“Yeni Türkiye deniyor ama eski Türkiye'nin argümanları pervasızca dillendiriliyor”** dedi.

Davutoğlu'nun “Paris'te ‘Ermeni

soykırımı yoktur’ demenin yasak, Türkiye’de ‘vardır’ demenin ise serbest olduğu”nu belirterek sözde özgürlük varmış gibi yaklaştığını ifade eden Danzıkyan, AKP'nin bir yandan şirin gözükmeye çalıştığını halbuki 1915 meselesinde yaptıkları ile, Çanakkale daveti ile göz boyayıp zulüm üretmeyi sürdürdüğünün altını çizdi.

Danzıkyan konuşmasında, önümüzdeki döneme dair tahminleri ile 1915'in 100. yılı ile ilgili olarak neler yapılabileceği ve Ermeni toplumunun nasıl yaklaştığına dair izlenimlerini de paylaştı.

Önümüzdeki dönemde AKP'nin laf kalabalığı üretip 1915'deki yaklaşımı sürdüren bir pozisyon alacağını öngördüğünü kaydeden Danzıkyan, diğer partiler açısından ise durumun iç açıcı olmadığı belirtti. HDP dışındaki partilerin ise AKP'nin gerisinde olduğunu belirten Danzıkyan, bu yılki Hrant Dink anmalarına katılan CHP'li vekiller ile ilgili olarak CHP Beyoğlu İlçe Yönetimi'nin disiplin kurulu başvurusunu hatırlattı.

Danzıkyan, Ermenilerin taleplerini de aktararak sürece dair konuşmasını şu ifadelerle sürdürdü: **“Ermeni Soykırımı'nın planlı bir katliam olduğunu, Ermeni mallarına el konulduğunu, kiliselerin yıkıldığını, bunun 1915'de kalmadığını ve 6-7 Eylül ve Varlık Vergisi gibi uygulamalarla 90 yıllık tarihe yayıldığını, Ermeni Mallarının iade edilmediğini, yüzleşilecekse 1915'den başlayarak bu tarihe yüzleşilmesi gerektiğini söylüyoruz.”**

Danzıkyan, 100. yıl anmalarına dair de, Ermenilerin bir kısmının “soykırım bu topraklarda oldu” diyerek kalmak istediğini, bir kısmının ise “gidip Yerevan'da rahat şekilde kaybettiklerimizi analım” dediğini, 1915 anmalarına dair Türkiye'deki Ermeni toplumunun somut planlamasının olmadığını, zira Ermeniler için Türkiye'de geçen bir 24 Nisan'ın, 25'ine sorunsuz uyanabilecek miyim'in korkusu olduğunu ifade etti.

Söyleşide ayrıca, Kadıköy'de örgütlenmek istenen Hocalı anması ile ilgili olarak da faşist histerinin devlet desteği ile yükseltilmesi tespitlerinde bulunuldu. Söyleşi soru-cevap ve yorumların ardından sonlandırıldı.

“İzmir Blues” gerçeklerle yüzleşmek

İzmir: Yüzleşme Atölyesi İzmir'de yaptığı etkinlikle “İzmir Blues” belgesel filmi gösterime sundu.

Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde gösterilen “İzmir Blues” filmi İzmir'in gerçek tarihini anlattı. Resmi tarihin değil gerçeklerin gösterildiği filme ilgi yoğundu.

Belgesel film gösterilmeden önce bir konuşma yapıldı. Yüzleşme Atölyesi'nin hedefinin gerçeklerle yüzleşmek olduğunu ve geçmişle yüzleşilerek, tarihe eleştirel bir bakış açısı getirerek gerçek tarihin ortaya çıkarılacağından bahsedildi. Yüzleşme atölyesinde tarihçilik yapılma-

dığı, tarihçiler topluluğunun oluşturduğu bir atölye olduğu vurgulandı.

Konuşmadan sonra belgesel film izlenmeye başlandı. Belgesel film izlendiği sırada faşist biri filmi alkışla protesto etmeye başladı, izleyicilerin tepkisi üzerine kişi dışarı çıkartıldı. Belgesel filmin sonunda izleyicilerden eleştiriler ve sorular alınıp cevaplandırıldıktan sonra etkinlik sonlandırıldı.

Geride bıraktığımız haftanın çok tartışılan gündemlerinden birisi MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın istifası ve "siyasete girme" kararı oldu. MİT müdürünün en başından beri siyasetin içinde olması gerçekliği ve bu anlamıyla istifa etmeden de Türk siyasetinin tam göbeğinde olduğu gerçeği bir yana; yaşanan bu gelişme ve daha çok da R. T. Erdoğan'ın "istifaya sıcak bakmıyorum" açıklaması kamuoyunda tartışmaları alevlendirdi. R. T. Erdoğan'a rağmen AKP'de bir adım atılmayacağı gerçeği orta yerdeyken yapılan açıklama ve yaşanan istifa tartışmaları daha da artırdı. Medyada meseleye dair saray içi dalaştan, danişıklı döğüşe ve oradan da AKP'nin ne kadar "demokrat" olduğuna dair meseleyi açıklayan bir dizi yorum ortada dolaştı(!)

İşin garibi, kendisine ilericiyim demokratım diyen bir kesimde H. Fidan'ın adaylığı üzerinden, bir yandan bu gelişmeleri "Bizans oyunu", "saray entrikaları" olarak değerlendirmesine rağmen bu tartışmaya katıldı ve onun da tıpkı diğer memurlar gibi aday olma hakkı olduğundan dem vurup, demokrasinin faydalarından bahsettiler. Bu çevrelerin hali, bir tünelde üzerlerine gelen trenin ışığını çıkış olarak görmelerine benzemektedir. Tünelde kendi başlarına olsalar sorun yok! Ama bu tutumlarını halka mal etmek içinde çaba harcamaları büyük bir sorundur. Bu çevreler için önemi var mı bilmiyoruz ama H. Fidan müdürlükten istifa etmektedir. MİT'teki memuriyetinin son bulup bulmadığını ise henüz bilmiyoruz (!)

Buna rağmen H. Fidan halkımıza bir kahraman olarak sunulmakta, adeta bir kurtarıcı olarak propaganda edilmektedir. Kimdir bu zat? TC devletinin faşist örgütlenmelerinden bir olan MİT'in başında, yıllarca halka saldırı politikalarının bir numaralı uygulayıcısı olmuştur. MİT denilen karşı devrimci örgütlenmenin niteliği ve emperyalist merkezlerle ilişkisi bilinmiyor değildir. Dolayısıyla bu kurumun başında olmak için birilerinin "sır küpü" olmak değil, emperyalistlere ve Türk hakim sınıflarına iyi bir uşak olarak hizmet etmek gerekir. Bu amaçla işçi sınıfı ve halka saldırıda başarılı olmak gerekir. MİT gibi bir kurumun asli işlevi budur.

Kabul edilmelidir ki H. Fidan, sadece hakim sınıfların kendi aralarındaki iç dalaşta başarılı bir rol oynamamış, esas olarak halka saldırıda da başarılı olmuştur. Örneğin başta Gezi İsyanı olmak üzere, son yıllarda bütün toplumsal hareketlerde, TC'nin diğer faşist örgütlenmelerinin yanında, şu veya bu şekilde de olsa bu karşı devrimci örgütlenmenin de rolü olduğu ve H. Fidan'ın da bu saldırılardan sorumlu olduğu açıktır. H. Fidan'ın işlediği suçlara birkaç örnek vermek bile onun nasıl bir halk düşmanı olduğunu göstermeye yeter. Örneğin Fransa'da üç yurtsever kadının ve başta Roboski

Tarlaya Ektim FİDAN!

köylüleri olmak üzere onlarca Kürt gencinin katledilmesinden birinci dereceden sorumludur. Binlerce insanın tutuklanmasının yanında Serap Eser'in yakılarak katledilmesi örneğinden olduğu gibi sayısız provokasyon ve katliamdan sorumludur. Başta Suriye'de olmak üzere bölgede İslamcı katillere arka çıkan ve bu katil sürülerine her türlü lojistik destek verilmesinden sorumludur. Ellerinde Suriye halkının kanı vardır. Bu kişi Dışişleri Bakanlığı'nda yapılan toplantının basına sızan ses kayıtlarında da açığa çıktığı üzere, "Suriye'ye dört adam gönderip oradan Türkiye topraklarına sekiz füze attırıp" savaş çıkarabilecek kapasiteye sahiptir. Kısacası tam bir halk düşmanı zihniyete ve pratiğe sahiptir. Bu vasıflarıyla H. Fidan gibi memurlar, sadece bugün değil gelecek günler için de emperyalistler ve Türk hakim sınıfları için gayet "yararlı" kadrolardır.

H. Fidan'ın "siyasete girmesi" etrafında dönen tartışmalar, tam bir ikiyüzlülük örneği olmasının yanında esas olarak Türk hakim sınıflarının geleceğe dair planlamalarına da işaret etmektedir. Ki bizce önemli olan ve dikkat edilmesi gereken mesele de budur. H. Fidan gibi halk düşmanı bir şahsiyetin istifa etmesi ve "siyasete girmesi" üzerinden yaşanan gelişmeler AKP içinde var olan çelişmelerin ve bu anlamıyla çıkar çatışmalarını göstermesinin yanında, esas olarak önümüzde ki sürece hazırlık olarak okunmalıdır. Bu açıdan değerlendirildiğinde, emperyalistler ve Türk hakim sınıflarının önümüzdeki sürece hazırlandıklarını söyleyebiliriz.

Faşist saldırganlığa karşı örgütlenelim!

Mecliste görüşülmesi gündemde olan ve hakim sınıflar tarafından "İç Güvenlik Paketi" olarak adlandırılan düzenleme dikkate alındığında, hakim sınıfların önümüzdeki süreçte başta Kürt halkı olmak üzere, en demokratik taleplerini dillendirmek için sokağa çıkan herkese yönelik artan bir faşist

saldırganlık içinde olacağı açıktır. Devlet "çözüm süreci" sonrasında hazırlanmaktadır! "İç Güvenlik Paketi" olarak adlandırılan yasal düzenlemelerle, önümüzdeki süreç açısından hakim sınıfların güvenliği sağlanmak istenmektedir. Diğer bir ifadeyle, bu yasal düzenlemelerin sahada somut yansımaları olarak, hakkını arayan sokağa çıkan hemen herkese yönelik saldırıların yasal zemine kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Bu saldırı sadece dışarıda ilericilere, devrimcilere ve halka yönelik değildir. Aynı zamanda hapishanelere yönelik yeni yasal değişiklikler yapılarak işkence ve katletme yasal hale getirilmek amaçlanmaktadır. "İç Güvenlik Paketi"yle paralel hapishanelere dair yeni hazırlanan yasa tasarısıyla birlikte devrimci tutsaklara yönelik, tecrit ve tretman saldırısının yanında, "gerekli görüldüğü hallerde" müdahale adı altında ateşli silah, biber gazı ve basınçlı su kullanımına maruz bırakılmaları yasal hale getirilmekte, gardiyanların silahlandırılması hedeflenmektedir. Faşist devlet dışarıda saldırılarını bir üst boyuta taşımayı hedeflerken, bu saldırılara ilk tepkiyi verecek mekanları da göz ardı etmemektedir. F tipi tecrit ve tretman saldırısına maruz kalan ancak faşizm nezdinde teslim alınamayan tutsaklara, **sürekli** bir "hayata dönüş rejimi" dayatılmaktadır.

Faşizmin hemen her alanda kendini güncellediği ve yeni saldırılara hazırlandığı görülmektedir. Dolayısıyla Türk hakim sınıflarının bu faşist saldırganlığı yönetmek için H. Fidan gibi denenmiş ve tecrübeyle sabit bir kadrodan yararlanmak istemesi gayet doğaldır. Çünkü tüm işaretler AKP'nin başta Kürt sorunu olmak üzere, halka karşı saldırı hazırlığı içinde olduğunu göstermektedir. TC devleti hem H. Fidan gibi kadrolar, hem de yeni yasal düzenlemelerle önümüzdeki sürece hazırlanmaktadır. Bu açıdan mesele sadece genel seçimler değildir. Başta Gezi İsyanı ve ardından yaşanan sokak eylemlilikle-

Bu saldırı sadece dışarıda ilericilere, devrimcilere ve halka yönelik değildir. Aynı zamanda hapishanelere yönelik yeni yasal değişiklikler yapılarak işkence ve katletme yasal hale getirilmek amaçlanmaktadır.

ri, Kobanê Serhildanı gibi gelişmeler, Türk hakim sınıflarını önlem almaya itmektedir. Bu adımlarda bizzat kendisi hırsız ve katil olan R. T. Erdoğan'ın kişisel kaygıları ve iktidar sevdası rol oynamış olsa da esas olan Türk hakim sınıflarının önümüzdeki süreçte olası kitle hareketlerinin daha başından ezilmesidir.

Bunu ifade ederken, Türkiye'nin seçim atmosferine yavaş yavaş girdiği bu süreçte, R. T. Erdoğan'ın ve AKP'nin 7 Haziran seçimleriyle diktatörlüğünü ilan edeceğini açıklayan ve böylelikle "AKP faşizmi"nin geleceğini propaganda eden çevrelerin varlığına da işaret etmek gerekir. Bu söylem sahipleri liberal sayıklamalar içindedirler ve "AKP faşizminin geleceği" propagandaları geçmişte de TC devletinin faşist bir yönetimle yönetildiği gerçeğini karartmaktadırlar. Bu anlayış sahipleri Kemalist faşizmi ve icraatlarını aklamaktadırlar. Gelen "AKP faşizmi" değildir. **Kemalist faşizmin R. T. Erdoğan ve AKP şahsında güncellenmesidir.** Dolayısıyla işçi sınıfı ve halk açısından, hakkını arayan, demokratik taleplerini dillendiren herkes açısından değişen şey baskının daha da artırılması olacaktır. Bu açıdan liberal geçişten çevrelerin faşizm korkusu anlaşılır. Ama devrimciler ve halk açısından bakıldığında ise zaten var olan bir şeyin gelmeyeceği açıktır! Devrimciler dün de faşizme karşı mücadele içindeydiler, yarın da olacaklardır. Bu anlamıyla devrimciler ve ilericiler açısından değişen bir şey olmayacaktır?

Son birkaç haftada yaşanan sürece baktığımızda ortaya çıkan tablo aynı zamanda görevlerimize de işaret etmektedir. Metal işçilerinin grevi, grev ertelenmesi ve buna cevap olarak bazı fabrikalarda işgal eğiliminin ortaya çıkması; kendiliğinden gelişen ve aynı zamanda sendikal bürokrasiyi hedefleyen Kayseri Boydak ağaç işçilerinin eylemi; kadın işçilerin de yer aldığı Söğüt Seramik işçilerinin eylemi, Sivas Demir Çelik İşletmeleri'nde çalışan işçilerin eylemi ve başta tekstil ve inşaat işkolları olmak üzere işçi sınıfının hemen her alanda bir kıpırdanması olduğunu göstermesinin yanında görevlerimizi hatırlatmaktadır.

AKP'den yeni "Kıdem tazminatı" yasası!

28 Ocak günü Başbakan Ahmet Davutoğlu, geçtiğimiz yıllarda da gündeme gelen ve özellikle sendikaların yoğun tepkisi ile gündemden düşen kıdem tazminatları ile ilgili olarak yaptığı konuşmada; işçilerin "istifade" ettirildiği bir hak olarak tanımladığı(!) kıdem tazminatları ile ilgili yeni bir düzenlemenin kapıda olduğunu beyan etti.

Hükümetin her "düzenleme" ibaresini kullandığı yerde işçi ve emekçilere yönelik yeni bir saldırı planının olduğu, 12 yıllık AKP iktidarı sürecinin temel gerçeği iken, bu konudaki konuşmasında ise Davutoğlu, neyi-kimi ve hangi sınıfları temel alarak bir düzenlemeye giriştiklerini ifşa etmekte beis görmedi.

Davutoğlu konuşmasında, "Öbür taraftan kıdem tazminatının rekabeti azaltacak şekilde işveren üzerine getirdiği bazı yükler var. Hangi yöntemlerle işverenlerimiz üzerindeki yükleri azaltıp, işçilerimizin yaygın bir şekilde kıdem tazminatından istifade etmelerini sağlayacak bir mekanizmayı nasıl kurabiliriz? Burada işçi ve işverenlerin karşılıklı çıkarlarının çatıştığı bir alan olmaktan kıdem tazminatını çıkarıp, işverenlerimizin yükünü hafifleten ama işçilerimizin de en yaygın şekilde bundan istifade etmesini ve bir anlamda gelecek garantisi gibi gördükleri hususlarda bu imkândan istifade etmelerini devam ettirecek arayış içindeyiz" ifadelerini kullandı.

Hükümetin 2015 planlarına aldığı ilan ettiği düzenlemede ise, Davutoğlu'nun üstte açıktan dillendirdiği "işverenin üzerindeki yükün hafifletilmesi" kay-

Hükümetin her "düzenleme" ibaresini kullandığı yerde işçi ve emekçilere yönelik yeni bir saldırı planının olduğu deneyimlerle sabitken, şimdi artık sıranın kıdem tazminatlarına geldiği açıktır.

gısı dışında bir şey ise neredeyse bulunmuyor. Tasarlanan düzenlemeyi biraz anlatmak gerekirse düzenlemeye göre, çalışanların bireysel hesabına dayanan "kıdem tazminatı fonu" kurulacak. İşveren, çalışanlarının tazminatını bu hesaba yatıracak. Ancak mevcut sistemde işçilerin yıllık 30 gün olan kıdem tazminatı hakkı, fon sisteminde 10 ya da 15 gün ile sınırlandırılacak. Böylece işveren daha az ödeme yapacak, çalışanların kıdem tazminatı yarı yarıya azalacak.

Hükümetin getirmek istediği sistem, kıdem tazminatını kaldırarak çalışanlar için zorunlu bireysel tasarruf hesabı oluşturulması anlamına geliyor. Fon sisteminde ayrıca devlet devreden çıkacak. Hazine garantisi olmadığı için fonun zarar etmesi halinde işçinin hak kaybı telafi edilemeyecek.

Fonda hak kaybı olmaması için uzmanların hesaplamalarına göre 8 puan prim ödenmesi gerekiyor. Ancak bu oranı işverenler kabul edilemez görüyor. İşverenin önerisi 2-3 puan arası bir ödeme. Böyle bir formülün kabul edilmesi,

"işçi açısından kıdem tazminatının zaman içinde tamamen yok edilmesi" anlamına gelecek.

Tasarıya göre ayrıca, kıdem tazminatının alınması şartları da değiştirilmek isteniyor. Buna göre, kıdem tazminatları, iş ilişkisinin işveren tarafından haklı bir neden olmadan sona erdirilmiş olması, işçinin haklı bir nedenle iş ilişkisini sona erdirmesi, kadın işçinin evlendiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde evlilik nedeniyle iş ilişkisini sona erdirmesi, işçinin yaşlılık aylığı almak veya yaşlılık aylığı almayı yaşın dışındaki koşullar açısından hak etmiş olması vb birçok durumda yararlanılan bir hak olmaktan çıkartılarak ölüm, 10 yıl prim ödemesi gibi istisnai durumlarda uygulanan bir hakka dönüştürülecek.

"Ekonomide Dönüşüm Programı" ve "10. Kalkınma Planı" çerçevesinde tasarlanan bu dönüşüm ile aslında hükümetin yapmak istediği şey nettir. Güncelce kar-

şımızda, "Faizleri düşürün" diyerek yandaş sermayeyi koruma altına almaya çalışan ve yandaş sermayeye ticari bağlar kurmak adına Afrika'ya seferler düzenleyen bir AKP gerçekliği vardır. Bu gerçeklik "sermaye koruyuculuğu"na bu alanın ötesinde, özellikle işçi sınıfına yönelik saldırı yasaları ile de devam etmektedir.

Somut örneğini Sendikalar Yasası ile işçileri örgütsüz bırakma, asgari ücretle sefaletle mahkûm etme, her türlü demokratik girişim ve grev çabasını şiddetle bastırma gibi pratiklerde gördüğümüz AKP gerçekliği, şimdi de kıdemleri hedefine alarak saldırı konseptini derinleştirmek istemektedir.

Davutoğlu'nun açıklamasında seçimlerden önce yasal dönüşümü seçimlerden önce halletmek istediğini ortaya koymuştu. Sınıf devrimcileri olarak DDSB başta olmak üzere tüm işçi sınıfı ve dostları bu saldırıyı püskürtmek için ortak bir duruş içinde olmalıdır.

Mersin Devlet Hastanesi'nde anketli işten atma

H. Merkezi: 10 Şubat'ta Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde **Kayacı** isimli taşeron firmada çalışan 16 işçinin işine son verildi.

Bunun üzerine 10 Şubat günü hastane önünde eylem gerçekleştiren **SES, Mersin Tabip Odası** ve **Dev Sağlık-İş Sendikası** işten atmaları protesto etti. Hastane önünde gerçekleştirilen eylemde açıklamayı **SES Mersin Şube Eş Başkanı Yılmaz Bozkurt** gerçekleştirdi.

Bozkurt: "Bugün buradayız. Hastaneyi yönetenleri ve bu ülkeyi ve hastaneyi sahipsiz sanan, işçinin ahnterinden nemalanan taşeron şirket Kayacı, insanlık dışı anketler sonucu 16 sağlık işçisini işten attığı için buradayız. Taşeron sistemi, yıllardır işçilerin ahnterinden AKP yandaşı taşeronları nemalandırmak için sürdürülüyor. Bizleri açlıkla, işsizlikle terbiye edeceğini düşünenler dâhil kimse şunu unutmasın; biz taşeron işçilerin kaybedecek hiçbir şeyi yok. Sağlık işçilerinin 10 yıldır sürdürdüğü sendikal mücadelesi işten atılan sağlık işçilerinin direnişleri ile işe döndükleri kazanımlar ile doludur. Bizlerin tankı, copu, biber gazı, akrebi, toması yok. Bizim birlikte, yan yana gelip oluşturduğumuz örgütlü mücadelemiz var" dedi.

DİSK 48. Yılı'nı Kocaeli'nde mitingle kutladı!

Kartal: DİSK, 48. Yılında Kocaeli İzmit'te #direnişçi başlığı ile miting düzenledi. Binlerce işçinin katıldığı mitinge çok sayıda siyasi kurum ve uluslararası sendikaların temsilcileri de destek verdi.

İnsan hakları anıtından Peşembe Pazarı'na kadar süren yürüyüşle başlayan mitingde en kitlesel kortej Lastik-İş'in korteji olurken, grevleri yasaklanan Birleşik Metal-İş'e bağlı işçiler ile DİSK'e bağlı sendikalar pankartları ile katıldı. Mitinge, içlerinde KESK, Halkevleri, HDK/HDP'nin de olduğu çok sayıda kurum da katılarak destek verdi.

Yürüyüş sonunda gelinen miting alanında ilk olarak Soma'da katledilen işçiler, DİSK'in kurucusu Kemal Türkler ve işçi sınıfı mücadelesinin şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu.

Daha sonra ise DİSK başkanı **Kani Beko** bir konuşma gerçekleştirdi. Beko konuşmasında hükümetin ve onun korumasındaki patronların saldırıları karşısında DİSK'in 48 yıllık bir mücadele geleneğini temsil ettiğini belirterek "*Beko konuşmasında "sözümüz söz! 21 sendikamız olarak kararımız net! Kıdem tazminatını kimselere yedirtmeyeceğiz! Taşeron Cumhuriyetine son vereceğiz! Özel İstihdam Büroları ile köle gibi çalıştırma planlarına geçit vermeyeceğiz! Sendikal Barajları yıkacağız! Bu hedeflere ulaşmak için parolamız bellidir: Mücadeleye devam!" dedi.*

Beko'nun konuşmasının ardından Sendika başkanları da sahneye gelerek mitingi selamlarken uluslararası sendikaların temsilcileri de mitingde konuşma yaptılar.

BEDAŞ'ta çalışan iki işçi yaralandı!

H. Merkezi: Boğaziçi Elektrik Dağıtım Şirketi (BEDAŞ) çalışmanı olan iki işçi, trafo patlaması sonucu yaralandı.

Enerji-Sen üyesi işçilerin daha önce de eylemleri ile

gündeme gelen ve hala işçilerin eylemlerini sürdürdüğü BEDAŞ'ta denetimsiz çalışma sonucu iki işçi yaralandı. BEDAŞ çalışmanı iki işçi 14 Şubat günü Okmey-

damı'nda bir trefada çalıştıkları sırada patlama meydana geldi. İşçilerden **Serkan Yıldırım**'ın ellerinde ve yüzünde yanıklar oluşurken **Ramazan Özyaşar** adındaki işçi ise ağır şekilde yaralandı. Yaralanan iki işçi de

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılarak tedavi altına alındı.

İşçilerden Serkan Yıldırım'ın vücudunda 1. derece yanık oluşurken Özyaşar'ın durumunun ise ciddi olduğu belirtildi.

“Adalet beklemeye değil, hesap sormak için geldik”

İstanbul: Torunlar Center GYO'da yaşanan iş cinayetinin üzerinden iki duruşma geçti. Takip ettiğimiz iki duruşma boyunca da, bolca “Bilmiyorum”lar, “Yalan söylüyorsun”lar, “Ben bildirdim, hatam yok”lar duyduk. En sık duyduklarımızın arasında ise “Asıl suçlular nerede?”, “Torunlar neden burada değil?”, “Çocuklarımız bile bile ölüme yollandı” cümleleri vardı, ailelerin dilinden dökülen.

İşte bir duruşma daha sonlandı; yargılanan sanık sandalyesindeki “yetkililer”, arızaları rapor ettikleri üstlerinin kim olduğunu hala hatırlayamadı. Pek prestijli bir CV'ye sahip proje müdürü ise, her hafta yaptıkları toplantılara Torunlar'dan kimlerin katıldığını bilmiyordu(!) Mahkemede hazır bulunan ve oynanan mizansenin anlamsızlığını en iyi değerlendirebilecek olan işçi aileleri ile görüştük. Cinayette yaşamını yitiren **Hıdır Ali Genç**'in ailesinin ve mesai arkadaşlarının cümleleri süreci ve niyeti özetler nitelikteydi.

Özgür Gelecek: Torunlar cinayetinin sorumlularına açılan davada iki duruşma geçti. Bizce bir tiyatro var oynanan! Siz duruşmanın seyrini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mustafa Genç (baba): Duruşmada bir ilerleme yok. Verilen ifadelerde patronların adından hiç bahsedilen yok. “Yukarıyı” kimse işaret etmiyor. Bu da ne demektir; ya korkuyorlar ya tehdit ediliyorlar. Normalde, davada ifade veren alt düzeydeki yetkililer yargılanırken, arızayı kendi patronlarına haber verdiklerini söylemeleri gerekiyor ama bunu bir türlü söylemiyorlar. Yargılanan birkaç firma, birbirine suç atmaktan başka bir şey yapmıyor. Torunlar'a bir şey söyleyen yok, onlar aradan çıkarılmış; birkaç tane zavalı adam getirmişler, onları yargılıyorlar.

Nisan ayında verilen bilirkişi raporları da % 100 Torunlar'ı suçlu bulmasına rağmen mahkeme yargılamamakta ısrar ediyor. Hatta mahkeme, 5 günlük işçi olan ve mesai saati olmamasına rağmen zorla çalıştırılırken öldürülen oğluma suçu yüklemeye çalışıyor.

Hüseyin Genç (amca): Adliyenin girişinde “Adalet mülkün te-

melidir” diye yazıyor. Oradaki “mülk”ün yerine hâkimleri, savcılarını, patronları koyuyorlar. Onları koruyorlar. Burada mağdur olanlar, ölenler, biz, siz ve asıl sorumlu olmayanlar yargılanıyor. Adalet, mülkün sahiplerine işliyor burada. Torunlar bünyesinde çalışanlar bile, kendisine Aziz Torun'un emir verdiğini söylemiyor. Dava, sadece günah keçisi bulma arayışındır. Birkaç yıldır şirkette çalışan sanıklara proje müdürünün kim olduğu sorulduğunda bilmediğini söylemesi ne kadar inandırıcı? Böyle bir şey mümkün olabilir mi?

- Bu ifadenin Torunlar tarafından öğretilmiş mi kast ediyorsunuz?

- Tabii ki, tam da söylemek istediğim bu. Torunlar veya başka kişiler; ama kesinlikle yönlendiriliyor ifadeler. Bunun ispatı da Torunlar'ın burada olmamasıdır. Bunu biz fark ediyoruz da hâkim hiç mi fark etmiyor? Hâkimin sorması gerekiyor bu soruları. Sanıklar arasında denetleme firmasından bir gariban adam var. Var olan arızaları kime rapor ettiğini bir türlü söylemiyor.

Ben bu durumun, bu yalanların bir sistem sorunu olduğunu düşünüyorum. Patronların arkasında bu adalet olduğu sürece, bu böyle devam edecek.

“Yunus Emre Torun, asla asansör kullanmazdı, çünkü arızayı en başından beri biliyordu”

- Bu cinayet işlenmeden önce, tutanaklara geçen birçok arıza, “kaza” olmuş. Tutanaklara geçmeyen olaylar da oldu mu?

Ercan Kılavuz (mesai arkadaşı): Başından beri, asansörlerin kuruluş aşamasından beri sürekli arıza veriyordu. Biz bunu hem iş güvenliği uzmanlarına hem de üstlerimize bildiriyorduk. İş güvenliği uzmanları da resmi, kanıtlanabilir yollarla, yazışmalarla bu arızaları rapor ediyorlardı ki zaten “gerekeni yaptıklarına” dair sundukları kanıtlar da bu yazışmalar.

Mehmet Torun'un oğlu Yunus Emre Torun, asansörlerin arızalı olduğunu çok iyi biliyordu ve bu yüzden hep merdivenleri kulla-

nırdı. Kendi hayatını tehlikeye atmazdı. Proje müdürü, her Perşembe günü toplantı yaptıklarını, her durumu bu toplantılarda rapor ettiklerini söyledi ama zaten rapora da gerek yok ki, patronlar bu sorunları en başından biliyordu. **“Hıdır, asansöre cinayetten 5 dk önce binmek istememişti, zorla bindirdiler”**

- Proje müdürünün bu cinayetten sorumlu olduğunu düşünüyor musunuz?

- Evet, o da sorumlu ancak hep belirttiğimiz gibi, esas suçlu Torunlar'dır. Torunlar hakkında takipsizlik kararı verildi, bu da adalet olmadığı anlamına geliyor. Kaza olmadan bir buçuk ay önce Makine Mühendisleri Odası'nın “Arıza giderilmezse, ölümlerin olabileceğine” dair raporu olmasına, asansörler her gün arıza yapmasına rağmen bu sorunlara müdahale edilmemesi; cinayetin işlendiğini kanıtıyor.

Olaydan bir gün önce, asansör Hıdır Ali Genç içindeyken 22. katta arıza yaptı, diğer asansörle inmeye kalktı. O asansörde de elektrik sisteminde yangın çıktı. Yangın tüpüyle zor söndürüldü. Olaydan bir gün önce, iki asansörün de cana malolabileceğini hepimiz biliyorduk. Olaydan 5 dakika önce ise Hıdır arkadaşımız asansörle çıkmak istememesine rağmen zorla çalıştırılmıştı ve arkadaşımız göz göre göre ölüme yollandı.

Bu iş cinayettir, kaza değildir.

Hüseyin Gündoğdu (mesai arkadaşı): Biz, bu duruşmaların böyle başlayacağını zaten biliyorduk, bütün bu sürece hazırlandığımızı da. Ancak özellikle belirtmek istiyoruz, biz buraya adalet aramaya gelmedik, arkadaşlarımızın hesabını sormak için buradayız. Bu davada daha ne kadar oyun oynarlarsa oynasınlar, bu mücadeleden vazgeçmeyeceğiz, ta ki suçlular yargılanana kadar!

Emekçinin
Gündemi

Çalışma tarzımıza dair!

Esasta “kendimizi örgütlemek” hedefiyle yola çıktığımız “Taşeronlaştırma ve işçi cinayetlerine karşı” kampanyamıza hazırlanırken önemli gördüğümüz birkaç konuya değinerek çalışmalarımıza asılmamız. Kendimizi örgütlemek derken nelerden bahsediyoruz, örgütlenmek nedir, zaten örgütlü değil miyiz? gibi devrim mücadelesi içerisinde yer almaya başladığımız andan itibaren sorgulamaya başladığımız temel meseleler bir süreci tarifliyor. Bu süreç içerisinde kendi iç arayışımız; kimi zaman cevabı içinde sorularla kimi zaman ciddi yanılısma, tekdüzelik ve el yordamıyla ilerleyen bir süreç olabiliyor. Böylesi bir dönemde gündem içerisinde kaybolarak, ana yedeklenerek ya da gündemin kuyruğuna takılarak yol almaya çalışabiliyoruz. DDSB olarak bir süredir bu duruma devrimci tarzda müdahale ederek başta iç gelişmelerimize ve zaafımıza vurarak el yordamıyla yürütülen yolculuğa karşı müdahale etmeye çalışıyoruz. Bu noktada kampanyalar, eğitim çalışmaları, toplantılar vb. yaparak tartışarak ilerlemeye çalışsak ta alışkanlıklarımız, çalışma tarzımıza yerleşmiş, gelenekselleşmiş yaklaşımlarımız ayak bağıımız olmaya ve sürmeye devam ediyor.

Yukarıda ifade etmeye çalıştığımız zaaflarımızla, daha doğru bir ifadeyle kendi gerçeklerimizle karşı karşıya geldiğimiz durumlarda günü ve anı kurtarmaya yönelik geliştirilen yaklaşımlarımızla (ancak ve ancak) hesaplaşarak ilerleyebiliriz. Eksiklerimizin farklı şekil ve boyutlarda sürekliliği sağlanmış bir şekilde devam ediyor olmasının tek açıklaması var, o da örgütsel zaaflarımızla tam olarak bir hesaplaşma içerisine giremiyor oluşumuz. Bütün farklılıklarımızla tartışmalarımızı çok daha açık bir şekilde korkmadan sürdürmekte yetersiz kalıyoruz. Bütün bunların temel sebebi durumu kurtarmaya çalışan bir bakış açımız cereyan ettiğinde buna karşı yeterli ölçüde, etkili biçimde müdahale etmeyişişimiz/edemeyişimiz.

Örneğin; asgari ücret kampanyamız sürecinde bütün eksikliklerimize rağmen bütün arkadaşlarımız canla başla emeklerini ortaya koydu. Ancak süreç içerisinde “sadece afiş ve bildiri dağıtımı” yaptığımız dönemde kitleyle daha kalıcı, sağlam ilişkiler kurulacak pratiklerin ortaya konması noktasında hepimiz aynı eksikliği görmüş olmamıza rağmen yerinde ve zamanında müdahale etmekte yetersiz kaldık. Bu durumda başkasından beklemeci tavrimiz ortaya çıkarken bu bakış açımızın altında yatan esas etmen “Belli yoldaşlar müdahale etsin, belli yoldaşlar konuşsun, belli yoldaşlar yazsın” gibi görev ve sorumluluk almaktan çekinen halimizle kendi misyonumuzu kavramaktaki yetersizliklerimizin üzerine gitmekten yani kendimizle, gerçeklerimizle yüzleşmekten korkan bakış açımız yatıyor. Nasıl ki sabahın altısında işçi havzalarında, otobüs duraklarında bildiri dağıtmaktan geri durmadıysak, kolluk kuvvetlerinin astığımız afişleri birkaç saat sonra sökmeye karşı bıkmadan usanmadan ısrarla yapmaya devam ettiysek; aynı ısrarlı militan çizgimizi kitleye gitmek noktasında, politik çalışmalarımızda, eğitimlerimizde de göstermek bugün açısından esas görevlerimizdir.

Anın ihtiyaçlarına uygun politikalar üretebilmek, özgün refleksler geliştirebilmek noktasında tutuk kalışımız, ihtiyaçlarımızı gördüğümüz halde müdahalesiz oluşumuz yarını değiştirmek noktasında bugünden müdahale etmemiz gereken en temel eksiklerimizdir. O halde; proleter devrimciler olarak sınıf savaşımının koşullarına, zorluklarına uygun bir şekillenişle; eksik yanlarımızla korkmadan mücadele etmeli ve sınıf savaşımına daha aktif katılmak için her birimiz durduğumuz yerden bir adım daha ileriye adım atmamız. Proleter işçi sınıfının ideolojisinin disipliniyle kendiliğindenciliğe karşı içimizde ortaya çıkan yaşam ve mücadele tazımını değiştirmeliyiz. Devrimci müdahale öncelikle kendimize müdahaleyle başlayacaktır. Sınıf mücadelesinin zorlukları kendimize müdahale ettikçe aşılabilecek, kurumsallaşma sorunlarımız kolektif bir çalışmayla değişebilecektir ve biz proleter devrimciler zaaflarımızla hesaplaşarak gelişebileceğiz.

Sonuç olarak; yaptığımız her politik ve pratik faaliyet kendimize müdahaleyi ifade ediyor. Sınıf mücadelesinin ihtiyaçları dünden daha örgütlü davranmamızı, dünden daha fazla kitlelere gitmemizi zorunlu kılıyor. Bu eksikliklerimizi gidermek için geçmişten bugüne DDSB'yi yaratanların mücadelesi bizlere izleyeceğimiz asıl yolu gösteriyor.

Kader/fıtrat değil, işçi kıyımı!

H. Merkezi: Yine, yeni bir haftaya işçi cinayetleri olmadan merhaba diyemedik. İş güvenliğinin söz konusu dahi olmadığı ülkemizde yine işçiler göçük altında ve yanarak katledildi. Bu defa katliamın adresi **Muğla** oldu!

Muğla'nın Fethiye ilçesinde bir krom ocağında meydana gelen göçük altında kalan **M. Ali Taşkın** yaşamını yitirdi.

Fethiye'de özel bir şirkete ait krom ocağında gece saat 02.00 sıralarında meydana gelen göçük yerin 600 metre aşağısında yaşandı. M. Ali Taşkın, 2 tonluk krom kütlesi altında kaldı. Taşkın'ın cenazesi, mesai arkadaşları tarafından çıkarıldı. Jandarma Olay Yeri İnceleme ekipleri ve savcılığın incelemesinin ardından ölen işçi Muğla Adli Tıp Kurumu'na gönderildi. Maden ocağı Fethiye Cumhuriyet Savcılığı tarafından mühürlendi.

152 Mehmet Baki Kaplan'a özgürlük!

H. Merkezi: İHD İstanbul Şube Cezaevi Komisyonu, hasta tutsakların serbest bırakılması için gerçekleştirdiği F oturumunda 152. haftayı geride bıraktı.

Eylemde 23 yıldır hapisnede olan hasta tutsak Mehmet Baki Kaplan'ın durumu hakkında bilgi verildi.

Haftanın basın açıklamasını okuyan insan hakları savunucusu **Nur Sürer**, Mehmet Baki Kaplan'ın 23 yıldır hapisnede olduğunu ve 1998 yılında uzun süre gözaltında tutulduğunu, bu süre zarfında çok fazla işkenceye uğradığını kaydetti. Sürer, "O dönem işkence sonrası tedavi görmemiş, sorunları daha da kronikleşmiştir. Şu anda Edirne T Tipi Hapishane'de bulunuyor. Hapishanelerin kötü koşulları ve gördüğü işkencelerden dolayı durumu ağır olan Kaplan, sara nöbetleri geçiriyor ve 3 ile 6 saat süren baygınlıklar yaşıyor" diye konuştu.

516 "Zamanaşımı failer için gizli aftır"

İstanbul: Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Cumartesi Anneleri, 516. defa kayıplarının akıbetini sordu.

Eylemde, "Failleri belli, kayıplar nerede?" pankartı açıldı; 20 yıl önce devletin gözaltında kaybettiği **Rıdvan Karakoç** ve **Hasan Ocak**'ın akıbetini soran kayıp yakınlarından Rıdvan Karakoç'un abisi Hasan Karakoç konuşmasında, 20 yıldır adalet aradıklarını, 20 yıldır haykırdıklarını vurguladı. Ardından basın açıklamasını Cumartesi Anneleri adına **Sema Atılgan** okudu. Atılgan açıklamada, Rıdvan'ı gözaltına alanların ve sorgulayanlar bilinmesine rağmen hukukun işlemediğine ve 20 yıldır süren soruşturmanın davaya dönüşmediğine dikkat çekti.

Umuda ve yarına adanmış bir yaşam

Kavganın bitmeyen türkülerini söylemekti yoldaşlık. Dost sofrasında bahane olan çayı yudumlarken aynı bardaktan içmekti umudu bazen. Yoldaşına doğrultulmuş namlunun önüne durup etten duvar olabilmek, el değmemiş saflığıyla sevebilmektir. Yoldaşlık, çikarsız sevmenin ortak dilde ifadesiydi.

Kobanê kent merkezinin kurtuluşunun 3. günüyü. Yoldaşlarla oturmuş, anıları, komik olayları ve geleceği tartışıyorduk. Sohbet, sıcaklığıyla hepimizi sarmış, sohbetten kopmamak için yerimizden kıpırdanmıyorduk. Karargâhın bu kadar kalabalık olduğunu ilk kez görüyordum. Bütün arkadaşlar kent merkezinin kurtuluşuyla karargâha gelmişlerdi. Yapılacak bir iş nedeniyle bu güzel sohbetten ayrılmak zorunda kalmıştık. İşimizi hallettikten sonra hızlıca karargâha döndük. Bu sohbetten ayrı kalmamak için oldukça hızlı hareket etmiştik. İçeri girdiğimizde köşede bağdaş kurmuş oturuyordun, selamlaşmak için ayağa kalkıp "Nasılsın yoldaş?" deyişinde yoldaşlığın adı vardı. O gün oldukça yorgun ve bitkindin.

2 gün uyumamış, en sevdiğin işi layıkıyla yerine getirmeye çalışmıştın. Yaptığın eylemi anlatırken, yaşadığın mutluluk

görölmeye değerdi. Her anlatışında aynı hissiyatı yaşaman ve yaşatman görölmeye değerdi. Bu mutluluk halkına, mücadeleye bağlılığının ifadesiydi.

Uyumak için hazırlandığında, merak ettiğim bir şey üzerine uykudan vazgeçmiş, merakımı cevaplamaya çalışmıştın.

Sorduğum sorular çoğaldığı halde yorgun olmana rağmen beni kırmamak için hepsini cevaplamıştın. Arkadaşlara yaklaşım tarzın, kimseyi kimseden ayırt etmeden aynı sıcaklıkla yaklaşman ve mütevazılığın, inancın, kararlılığın örnek alınacak davranışlardı.

O gün şehit düşen bir arkadaş üzerine sohbet ettiğimizde her ne kadar üzülse de gerçekçi yaklaşmış hataların ölümlere sebepler doğurduğu üzerine uzunca konuşmuştu. Kimsenin bize böyle bir haksızlık yapmaması gerektiğini belirtmiştin. "Yapacak daha çok işimiz var, dikkat etmeliyiz" demiştin cümleleri bitirirken.

Dersim dağlarından bahsettiğimizde nasıl da mutlu olurdun. Cebinden telefonunu çıkartıp, bolca yüklediğin Dersim fotoğraflarını gösterdiğinde hepimiz şaşırmıştık. Aliboğazı'na olan hayranlığın ve merakin hepimizde aynı heyecanı yaratmıştı. Dersim üzerine uzun uzadıya sohbeti-

miz ve her söz alanı can kulağıyla dinlemen bir çocuk heyecanından farksızdı. Uzun uzadıya anlatmak geliyor içimden seni, ancak kelimeler eksik kalıyor seni anlatmaya.

3 Şubat günü aldığımız bir haberle hüzne boğulmuştu hepimiz. Şehit düştüğünün haberi gelmesi hepimizde karmaşık duygular yaratmıştı. İnanmak istemiyordum şehit düştüğüne. Daha yapacak çok işin vardı. Ama söz olsun sana yoldaş, vasiyet ettiğin gibi ağlamayacağız ardından. Yarım kalan sevdanı tamamlamak bize düşüyor artık. Söz olsun ki sana;

Munzur'un asi suyuyla buluşacak direniş kokan toprağın.

Numan Nergiz Ölümsüzdür!

(Kobane'den Bir Partizan)

İran "İdam"(!) Cumhuriyeti Naseem'i her an infaz edebilir!

2011 yılında İran Kürdistan'ın Serdeş kentinde tutuklanan Kürt siyasi tutsağı Saman Naseem için İran İdam(!) Cumhuriyeti tarafından verilen idam cezası infaz edilmek isteniyor. 17 yaşında tutuklanan Naseem'in idamını engellemek için Uluslararası Af Örgütü ve Kürt halk güçlerince kampanya başlatıldı.

Saman Naseem 2011 yılında, kendisinin de içinde bulunduğu bir grup PJAK militanının İran askerleri ile silahlı çatışmaya girdiği ve bu çatışmada bir İran askerinin öldüğü iddiasıyla tutuklanmış ve 2013 yılının Nisan ayında Mahabad'da bu-

lunan ceza mahkemesi tarafından PJAK üyesi olduğu için "Allah'a düşmanlık" (moharebeh) ve "dünyada ahlaksızlık" (ifsad fil-arz) ve "İran Devrim Muhafızları'na karşı silahlı eylemde bulunma" suçlamalarından ölüm cezasına mah-

kûm edilmişti.

Şu an 22 yaşında olan Kürt siyasi tutsağın avukatı **Eziz Mujde**, 19 Şubat 2015'te Urmiye Hapishanesi'nde **Saman Naseem**'in asılacağını duyurdu. Avukat aynı zamanda Saman'ın asılması ile ilgili resmi yazışma belgelerini gördüğünü ve İran görevlilerinin bunu reddederek idamı dünya kamuoyundan gizlemeye çalıştığını söyledi. Avukat Eziz Mujde ayrıca, otopsi sonuçlarına göre müvekkilinin kimseyi öldürmediğinin de ispatlandığını belirtti.

Saman Naseem ilk duruşma sırasında, sadece havaya ateş ettiğini, sorgu sırasında

gözleri bağlanarak yazılı itirafa zorlandığını ve neyi imzaladığının farkında olmadığını anlattı. Saman Naseem, avukatı ile görüşmesine izin verilmediğini, el ve ayak tırnaklarının çekildiğini, dövüldüğünü, sırtında, bacaklarında ve karnında yaralar olduğunu, uzun bir süre baş aşağı tutularak işkence gördüğünü söyledi.

Naseem'in idam edilme girişimine karşı imza kampanyası başlatan Uluslararası Af Örgütü yetkilileri ise bir açıklama yaparak, Naseem'in tutuklandığı tarihte 18 yaşından küçük olması itibarıyla cezanın kaldırılması gerektiğini belirtti.

İnsan hakları örgütlerine göre İran'da resmi olarak 2014 yılında 200 kişi, resmi olmayan rakamlara göre ise 700 kişinin idam edildiği belirtiliyor.

İran "İdam" Cumhuriyeti'nin geçtiğimiz aylarda da Urmiye Hapishanesi'nde kalan Kürt siyasi tutsaklarına sürgün ve işkence dayattığı, tecrit uygulamalarını yoğunlaştırdığı ve buna karşı direnişe geçerek açlık grevi yapan tutsakları ise idam etmeye giriştiği kamuoyunun bilgisinde olan gündemler.

HÜDA-PAR'dan Gülten Kışanak'a tehdit!

H. Merkezi: Hizbul-kontra'nın yasal örgütlenmesi olarak bilinen Hür Dava Partisi (HÜDA-PAR) Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Gülten Kışanak'ı, katıldığı bir sergide IŞİD'in Ezidi kadınlara yönelik zulmünü anlatan bir mizasende çarşafli kadınların bulunmasından ötürü tehdit etti.

HÜDA-PAR Diyarbakır İl Başkanlığı tarafından yayımlanan tehdit metninde,

"İslam aşığı halkımız bu hain işbirlikçilere gereken ve anlayacağı dilden cevap vermesini bilir" denilirken, çoğunluğu karikatürist 12 kişinin katledildiği ve El-Kaide tarafından yapılan Charlie Hebdo katliamına da gönderme yapılarak "Karikatür krizinden ders almanız gerekirdi" ifadelere yer verildi.

Ne olmuştu?

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Eş-

başkanı Gülten Kışanak'ın katıldığı bir sergide IŞİD'in Ezidi kadınlara yönelik zulmü bir mizasense anlatılmış, Hüda-Par bu gösteriye tepki göstermişti.

Tepkilerin ardından Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanlığı bir açıklama yapmış ve çarşafli kadınlara hakaret edildiği iddialarının gerçek dışı olduğunu vurgulamış ve Kışanak'ı hedef gösteren çevrelerin çarşafli bahane ederek IŞİD zulmünün destekçiliğini yaptıklarını belirtmişti.

YDK: “Cezasını devlet değil, ancak biz verebiliriz!”

Erkekler, son beş günde 6 kadın öldürdü. Yüzlerce kadın, erkeklerin tecavüzüne uğradı son beş günde. Binlerce kadın evde, okulda, sokakta, işyerinde tacize uğradı. Erkek şiddeti, sayısını bilmediğimiz kadının yaşamına, bedenine, kimliğine saldırmaya devam etti, bu beş günde de...

Bu kadınlardan biri Çağ Üniversitesi Psikoloji Bölümü öğrencisi 20 yaşındaki **Özgecan Aslan**'di. Ailesinin kayıp başvurusu yaptığı Özgecan'ın bedeni, tecavüz edilip bıçaklandıktan sonra yakılmış halde bir dere kenarında bulundu. Özgecan'a saldıranlar ondan kurtulmak için, bedenini ateşe vermişlerdi. Katillerden Necmettin Altındöken ve Fatih Gökçe yakalanırken; Suphi Altındöken hala “bulun(a)madı”.

Özgecan'a yönelen saldırının böylesine vahşileşmesi, bir kez daha insanlığımızdan utandırdı bizleri; bu şiddeti durduramamış olmak, bir kez daha yaktı canımızı. Erkeklerin, tecavüz ve ölümlerle “yok etme”ye çalıştıkları kadınların bedenlerine, tekrar tekrar saldırımları bir kez daha kanımızı dondurdular. Ve kadına dönük şiddetin böylesi, artık “insanım” diyen kimsenin sessiz kalamayacağı bir boyuta ulaştı böylelikle.

Ancak bizler henüz yaşananları algılamaya çalışırken; sosyal medyada, katillere ettikleri küfürlerle “solculuk”larını yarıştıran erkeklerin, tecavüz kültürünü nasıl yeniden ve yeniden ürettiklerine tanık olduk bir kez daha. Katillerin “ülküçü” ve “cemaatçi” olduğuna vurgular yaparak; akılları

sıra tecavüzü ancak “gerici” erkeklerin gerçekleştirebileceğini savunanların, kendilerini nasıl da aklamaya çalıştıklarını gördük yine. Etrafa “adamlık” dersi verenlerin, tecavüzcülere cezanın, hapishanedekiler tarafından verileceğini ümit edip, bizlere nasıl da yeniden saldırdıklarını gördük.

Bizler adaletin katil/tecavüzcülere uygulanan ağır tahrir ve iyi hal indirimlerinden de, kadınları korumayı bir türlü becer(e)meyen (!) devlet mekanizmalarından da; çılgın atmayı öğrenmemizi isterken, kahkahalarımıza saldıranlardan da; üzerimizde iktidar kuran erkeklerin kirli ellerinden de gelmeyeceğini çok iyi biliyoruz!

Ve karşı çıkıyoruz! “Cinsel açıklık” olarak tarif ettiğiniz tecavüz kültürünü; ne tecavüzcülerin idam edilmesi ne de “kısasa kısas” mantığıyla tecavüzlerin gerçekleştirilmesi yok edecek tir! Tecavüz kültürü, ancak ve ancak

kadınlara mücadelesiyle, tarihin sayfalarından silinecektir! Bu mücadelede hedefimizi şaşırıyoruz! Devletin de, erkeklerin de saldırılarını görmezden gelmiyor; “erk”in hiçbir biçimine sessiz kalmıyoruz!

Özgecan'ın da, yıllar önce barış için çıktığı yolda kendisine tecavüz eden erkek tarafından katledilen Pippa'nın da çığlıklarını duyanlar biz olduk! Hesabını soranlar da, biz kadınlar olacağız! Yeryüzünde tek bir kadın katili, tek bir tacizci, tek bir tecavüzcü kalmayana dek, kadın düşmanlarına karşı yürüttüğümüz bu mücadeleyi sürdüreceğiz! Özgecan şahsında erkek şiddeti sonucu yitirdiğimiz tüm kadınlar için, sokakları terk etmeyeceğimize söz veriyoruz!

Özgecan'ın hesabını sormak için yapılacak tüm eylemlere kadınları çağırıyoruz!

Yeni Demokrat Kadın

İsyanın adı Özgecan!

Mersin

* 14 Şubat günü aralarında YDK ve YDG'li kadınların da bulunduğu binlerce kadın, Özgecan'ın cenazesini omuzladı. Barış Mahallesi'nde bulunan evinden alınan cenaze gözyaşları ve sloganlarla Şehir Mezarlığı'nda toprağa verildi.

* 15 Şubat günü Mersin Otogarı'nda buluşan binlerce kadın, sloganlarla Özgecan'ın evine yürüdü, yarı yolda polis tarafından önü kesilen kadınlar sloganlarla bu durumu protesto etti. Soğuk hava ve yağmura rağmen kadınlar uzun süre eylemlerini sürdürdüler.

İstanbul

* **Taksim: Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu**'nun çağrısıyla 14 Şubat'ta Fransız Konsolosluk önünde bir araya gelen kadınlar “**Yeter! Özgecan'ın hesabını soracağız**” pankartı açtılar. Galatasaray Lisesi önünde açıklama yapılması ile sona eren eylemde YDK da yer aldı.

* **Kadıköy:** YDK'nın da bileşeni olduğu **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu** 14 Şubat günü akşam saatlerinde binlerce kadının katılımıyla bir yürüyüşün ardından kadınlar, Kilise meydanından geçerek Bahariye Caddesi üzerinden yürüyüşe devam etti. Yürüyüş devam ederken, arabasını ka-

dınlara üzerine süren bir şoför, kadınların tepkisiyle karşılaştı. Bunun üzerine aracından inip saldıran adamı kadınlar cezalandırdı.

* **İkitelli:** 15 Şubat'ta cemevi önünde toplanan kitle, Mehmet Akif Mahallesi üzerinden Atakent'e doğru yürüyüşe geçti. Dersimliler Derneği'nin de katıldığı eylemde kitle anayolu kapattı. “Kadınlara katili patron-ağa devleti” gibi sloganlarla eylem sona erdirildi.

* **Sarıgazi:** 15 Şubat'ta cemevi önünde buluşan ve aralarında YDK'nın da bulunduğu Sarıgazili Kadınlar önce Üçler Market önüne, oradan da Demokrasî Caddesi'ne yürüdü. Eylem öncesi Sarıgazili Kadınlar, ara sokaklarda sesli ajitasyonlar ve yazılamalar yaparak bütün kadınları eyleme çağırdı. Binlerce kadının katıldığı eylem oturma eylemi ve açıklamanın ardından sona erdi.

* **Gülsuyu: Yeni Demokrat Kadın**'ın çağrısıyla 15 Şubat günü Son Durak'ta buluşan kadınlar, “**T.C.avüzcü devlet hesap verecek**” pankartıyla Fatmahanim durağına yürüdü. Saygı duruşunun ardından açıklama yapan kadınların eylemi sloganlarla sona erdi.

Ankara

Aralarında YDG'li ve YDK'lı kadınların da bulunduğu birçok kadın örgütü Ankara'da Güvenpark'ta biraraya geldi.

Kitle oturma eylemine geçtiği esnada polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Kadınların sergiledikleri tutum karşısında, polis geri adım attı.

İzmir

Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu tarafından çağrısıyla Sevinç Pastanesi önünde buluşan kadınlar 2 saate yakın bir süre boyunca yürüyüş yaparken devletin erkek egemen politikaları protesto eden sloganlarla eylemini sonlandırdı.

Amed

YDK, SKM ve Keskesor LGBT Oluşumu Sanat Sokağı'nda buluşarak AZC Plaza önüne yürüdü. Burada ortak açıklamayı okuyan YDK'lı **Eda Nil Çetin**, “*Son 10 yılda % 1.400 yükselen kadına yönelik şiddet ve katliamlar bizlere gösteriyor ki devlet yeteri korumayı göstermiyor ve kadınların devletin insafına bırakıyor. Mağdurun adı ne olursa olsun katil her zaman erkek*” dedi.

Dersim

Aralarında YDK'nın olduğu kadın kurumları Özgecan için öfkelerini sokağa taşıdı. Sanat Sokağı'nda bir araya gelen kadınlar, Özgürlük anıtına yürüyüş yaptı. Yürüyüşün ardından yolu trafiğe kapatan kadınlar burada basın açıklaması gerçekleştirildi.

O konferans buraya gelecek ya da biz gideceğiz!

Yeni Demokrat Kadın 21-22 Şubat Cumartesi-Pazar günü, Taksim Hill Otel'de **Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı** düzenliyor.

İyi cesaret doğrusu! Çünkü cinsel şiddet aslında sadece “cinsel” ve “şiddet” kelimelerinin biraraya gelmesinden oluşan bir kavram değil. Ya da “Kaç şiddet türü var? Fiziksel, ekonomik, psikolojik...” diyerek art arda sıraladığımız şiddet türlerinden biri olmasına rağmen aslında tüm hepsinden daha fazla tahribat yaratıyor kadında... Hemen hepimiz yaralyken, kendimizi güçsüz hissederken hem de!

Hem düzenleyenler...

Hem konuşmacılar...

Hem moderatörler...

Hem konferansa katılacak kadınlar...

Hem de katılmasa da dünya nüfusunun yarısını oluşturan neredeyse tüm kadınlar...

Peki buna rağmen ne yapacağız! Tabii ki de gideceğiz. Neden mi? Tam da bahsini ettiğimiz gerekçelerden kaynaklı... Cinsel şiddetin aslında gerçekten ne olduğunu beraber tartışabilmek, cinsel şiddet yoluyla bizleri kanatmalarına daha fazla izin vermemek için.

Güçlenmek için.

Dayanışma için.

Cinsel şiddeti, erkek egemenliğinin “etkili bir silah” olarak kullanmasının önüne geçebilmek için! O konferans buraya gelecek ya da biz o konferansa gideceğiz! Başka yolu yok! Sizleri de bekliyoruz. (**Bir YDK'lı**)

Program

21 Şubat Cumartesi

1- Cinsel şiddet nedir?

Lale Tırtıl (İstanbul Tabip Odası)

Beyrut Afşar (İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği)

Aysel Kaya (Yeni Demokrat Kadın)

Av. Kübra Gündüz (Açılım Hukuk Bürosu)

22 Şubat Pazar

2- “Kadının beyanı esastır, aksini ispatlama yükümlülüğü erkeğe aittir” ilkesi nedir?

Av. Deniz Bayram

Melek Özman (FilmMor)

Rahime Karvar (Yeni Demokrat Kadın)

3- Forum

Cinsel şiddete karşı nasıl mücadele edeceğiz? Kendimizi korumanın-savunmanın-bu şiddete karşı güçlenmenin yolları neler?

“İç barış” çabasının faşist ürünü; İÇ GÜVENLİK PAKETİ!

tıkaya uyumlu ele alınmaya çalışılmaktadır. Ama nasıl? Bu noktada eski Anadolu Ajansı müdürü ve bugün Yeni Şafak yazarı **Kemal Öztürk**'den bir alıntı yapmak yerinde olur. “İç barış’ terimini ilk defa ortaokuldaki tarih dersinde duymuştum. Tüm büyük imparatorluklar, büyümeye geçmeden önce topraklarında iç düzenlerini sağladılar. Bunun için de iç barış yaparlarmış. Evin içinde huzur gerekir ki, o zaman büyüklerimiz güvenle dışarı çıksın, sefer etsin, fetihler yapsın, büyük devlet olsun. Aklı evinde kalanın, gözü ufukta olmaz.” (K. Öztürk, Yeni Şafak, 12 Şubat).

K. Öztürk’ün iç barışın neden gerekli olduğuna dair yaklaşımı esasında Türk devletinin AKP eliyle yürütmeye çalıştığı bölgesel politikasının tarifidir. Bölgeye hatta İslam toplumuna önderlik için içerde sorunsuz bir yapıyı zorunlu görmekteyiz. Ancak bu tutumun faşist siyasal rejimin demokratikleşmesi şeklinde ele alınmadığı açıktır. İç barış siyaseti ve buna dair yaklaşım demokrasi örtüsü ile faşist rejimin “restore” edilmesidir. Bu eksenle her toplumsal sorunu ayrı kompartımanlara koyarak, o toplumsal sorunları birbirinden koparmak ve onların örgütlü gücü, mücadele düzeyine göre yeniden biçimlendirmek şeklindedir.

Kürtlerle iç barışı gerçekleştirirken, Kürtlerin bölgesel düzeyde hamisi olma hesapları yapıp, içerideki sorunu bireysel hak ve özgürlük ekseninde çözüp, Kürtlerin silahlı ve silahsız biçimleriyle oluşmuş güçlü örgütlülüklerini zayıflatmak, çürütmek ve kendi sistemine yedeklemek iken; Alevilerde örgütlenme ve mücadele eğilim ve dinamiklerinin gelişmesini kösteklemek ve mümkünse Sünni-İslam anlayışına angaje ederek kısmen asimile edilmesidir.

Sosyal ve sınıfsal eksanlı mücadeleleri ise zayıf ve örgütsüz konumunda tutmak, bunun süregelen olmasını sağlamak ve bunun için bu kesimleri sistem içi barışçıl çizgide kemikleştirmektir. Bunun dışına çıkma eğilimi gösterdiği noktada ise en sert güvenlik önlemleriyle sindirmek, ideolojik olarak pasifizme zorlamak şeklindedir. Tıpkı Gezi İsyanı’nda olduğu gibi sokak gösterilerinden uzaklaştırmak, zor aygıtına karşı bizzat kitlelerin kendi pratiğinin yadsınmasını ve ona yabancılaşmasını sağlamaktır. Bu noktada meşruiyet krizi yarattığı gibi, bu krizi yaşamayan kesimlere karşı sopayı hiç eksik etmemek! Devletin genel yaklaşımı zora, eyleme yönelmediği sürece “Bırakalım öfkelen-sin, kızsın, sinirlensin” şeklindedir. Tepkisini sistemin belirlediği ve bahşet-

tiği sınırlar içinde dile getirdiği sürece egemenler açısından bugün sorun yoktur. Çünkü bu biçimde yükselen sesi kısmak, duymamak mümkündür. Oyunu bozan ise örgütlü güç ve zordur. Bu akamete uğratıldığı sürece egemenler açısından “iç barış”ta sorun yoktur.

Türk egemenlerinin “iç barış” anlayışı sorunsuz, muhalefetsiz, var olanı kabul etmeyenlerin isyan etme koşullarının elinden aldığı koşullardır. “İç güvenlik” yasası da bu “iç barış” anlayışının faşist tipte ürünlerinden birisidir. Yasa esasta Kürt ulusal mücadelesinin bir yandan müzakere diğer yandan da güvenlik önlemleriyle zaptırap altına alınması gibi kısa vadeli hesaplarla yapılsa da, bu aynı zamanda tüm toplumsal kesimlerin muhalefet etme biçimine yönelik bir hedefe sahiptir. AKP Grup Başkan Vekili Mustafa Elitaş, devrimci ve demokrat kesimleri kast ederek; “Bu yasaya teröristler karşı çıkar. Bu yasaya vatan hainleri karşı çıkar” (Mustafa Elitaş, 7 Şubat) diyerek yasanın amacına dair çarpıcı ve oldukça gerçekçi bir özet yapmıştır.

“İç Güvenlik” yasa tasarısı: Yılan hikayesi mi? Tehdit mi? Gelenek mi?

Ama yasa tasarısının gerekçeli bölümleri vatan hainleri ve teröristleri oldukça geniş tutmaktadır. “Son zamanlarda meydana gelen toplumsal olayların, terör örgütlerinin propagandasına dönüşmesi ve göstericilerin, vatandaşların can ve mal güvenliklerini tehdit etmesi sebebi ile özgürlük - güvenlik dengesini bozmadan yeni tedbirler alınmasının zorunlu halde geldiği” vurgusu hedefin toplumsal eylemler ve hareketler olduğunu gayet net ifade etmektedir. Bu tutum Kobanê Serhildanı için de, Gezi İsyanı için de, eğitim emekçilerinin eylemleri için de, esnafın protestosu için de, öğrencilerin hak talebi için de geçerlidir. **Özgürlük-güvenlik dengesi sosyal pratikte polisin özgürce müdahale etmesi, eylemcilerin ise dengeli olması şeklinde düzenlenmektedir!**

Bu yasa tasarısı zaten mahkeme kararlarının suç saydığı taş, sapan, havai fişek, lastik çubuk gibi materyallerin eylemlerde kullanılmasını yasal bir çerçeveye oturtmaktadır. Ancak sadece bu değildir. Polisin silah kullanma yetkisini eylemcinin elinde ateşli silah olması şartına bağlamamaktadır. Bu polisin özgürce öldürme, gerekçesiz silah kullanma özgürlüğünün daha da genişletilmesi ve son dönemin moda tabiriyle “koruma altına alınması” anlamına gelmektedir.

Aynı yasa tasarısında suç işlenmesini önlemek, kamu güvenliği ve düzenini sağlamak için önceden tedbir almak gibi valilere geniş yetkiler verilmektedir. Bu toplumsal eylemler öncesinde polisin demokratik ve legal kurumları “terör potansiyeli” gerekçe-

siyle gözaltına alması, operasyonlar yapması yetkisi anlamına gelmektedir. Bu uygulama devrimci ve demokrat kesimler açısından hiç yeni değildir. Ancak bunun kapsamının daha fazla genişletilmesi ve yaygınlaşması bu yasanın çıkması ile kaçınılmazdır.

Kolluk amirlerinin yetkisinin genişletilmesi, savcı ve mahkemelerin yetkilerinin bir kısmının kolluk kuvvetlerine verilmesi gibi bir dizi düzenleme de söz konusudur. Ancak bu yasa tasarısının bir yanı Kürt hareketine karşı **şantaj** niteliğine de sahiptir. Barış ve müzakere sürecinde egemen sınıflar bu yasa tasarısını bir koz olarak kullanmaktadır. Kürt hareketine kitlesini kontrol etmesi ve “kamu güvenliğinin” gönüllü tesis edilmesi bu yasa gösterilerek dayatılmaya çalışılmaktadır.

Fakat bu yasa tasarısı Türk egemenlerinin “iç barış” anlayışıyla uyumludur. Dikensiz gül bahçesi yaratmak, Ortadoğu’nun savaş ikliminde “huzur adası” olmaktan anladıkları Kürt barışıyla Kürtler üzerindeki egemenlik alanını genişletmek ve Özgürce Ayrılma Hakkı’nın her parçada gerçekleşmesini geciktirmek, diğer toplumsal, sosyal ve sınıfsal hareketleri sistem içine yedeklemek ve baskı zorla “iç barışı” tesis etmek şeklindedir.

Ancak aynı “iç barış” koşulları Türk egemen sınıflarının tarihsel hikayesinde vardır. Bu deneyim yeni değildir. Daha uzağa gitmeye de gerek yok. Baas rejimi Suriye’de Muhabbarat odaklı rejimiyle bu iç barışı oldukça uzun süre “sağlıklı” yürütmüştü. Ancak 2011’de yaşanan gelişmeler bu iç barışın içten içe çürüdüğünü ve yönetilemez hale geldiğini apaçık ortaya serdi. İç barış kısa sürede acımasız bir iç savaşa evrildi. Egemen sınıfların faşist zihniyetle oluşturduğu “iç barış” koşulları hızla çürümekte, uzlaşma ve barışla bunu oluşturma kabiliyetinden mahrum olduğu tüm gereksinimlerine rağmen Kürt sorununda bile bir türlü inşa edilememesiyle açığa çıkmaktadır. Sosyal ve sınıfsal temelli memnuniyetsizlik ve olgunlaşma eğilimi gösteren devrimci durumun bu gerici-faşist “iç barış” anlayışı yerine keskin bir sınıf savaşımına ikame edeceği açıktır.

Bunu sağlamak için bir yandan reformizmi parlatarak sistem içine hapsetilmesi hesabı yapılırken, diğer yandan reformizmin bile zor ve so-payla daha fazla hizaya sokulmaya çalışılması gibi iki ayaklı bir politika yürütülmeye çalışıldığı görülmektedir. Ancak Türk egemenlerinin reformizme bir yandan olanaklar sağlarken, diğer yandan onun olası muhalif dinamiklerine dahi korku ve kaygıyla yaklaştığı ve bunu yönetmekte zorlandığı görülmektedir. Yeni güvenlik paketleri, demokratik kurumlara ve reformist kesimlere yönelen baskıların artması bunu yönetmekte yaşadığı zorluklara işaret etmektedir.

Türk devletinin geleneklerinde “demokratikleşme” süreçleri şeklinde sunulan gelişmeler hak ve özgürlüklerin, mücadele ile elde edilen kazanımların erozyona uğratılması şeklinde ele alınır. TC’nin demokrasi diye sunduğu gelişmelere bu tarihsel gerçekliğiyle bakmak zorunludur. Bunun yanında somut düzenlemelerin dili aynı zamanda bu tarihsel gerçekliğin kodlarını da açığa çıkarır. Bugüne bakarak geçmiş anlamak mümkün olabileceği gibi düne bakarak bugünü kavramak da “devletin sürekliliği” ilkesi açısından bakılırsa doğrudur.

Devlet bir yandan Kürtlerle barış ve Kürt ulusal haklarının kısmi de olsa iyileştirmesini sağlayacak şekilde “demokratikleşme” çalışması yürütürken diğer yandan kitlelerin sokak mücadelesini baskı ve şiddetle bastırarak yeni düzenlemeleri tartışmakta; 6-8 Ekim Kobanê Serhildanı’ndan sonra “İç Güvenlik Reformu” yasa tasarısını gündemde tutarak yürürlüğe koymaya çalışmaktadır. Bu yasa tasarısında ön görülen düzenlemelerin kitlelerin demokratik hak ve özgürlük talebini miting, sokak ve çeşitli eylemlerle ifade etmesine karşı doğrudan bir saldırı amacı taşıdığına dair hiçbir kesimde şüphe yok. Tartışma bunu kayıtsız şartsız gerekli görülenler, buna karşı çıkanlar ve kısmi düzeltmelerle yeniden düzenlenmesi gerektiğini düşünenler şeklinde tasnif olmuş durumda.

Çürümüş iç barış anlayışı!

Devlet iç politikasını tarihinde hiç olmadığı kadar dış politikasının gereklerine göre de düzenlemeye çalışmaktadır. Kürt meselesi, Alevi meselesi ve diğer toplumsal sorunlar verili dış poli-

AKP saflarında çatlak "Fidan"lar mı boy veriyor?

7 Haziran 2015 tarihinde gerçekleşecek olan genel seçimlere dair işleyecek süreç kaba hali ile gün yüzüne çıkarırken egemen sınıfların ve onların siyasal temsilciliğini üstlenen AKP'nin konumlanması, yaklaşım ve ilişkileri, 12 yıllık iktidarının yarattığı psikolojik etkiyle de kamuoyunun en temel gündemleri arasında liste başı haldedir.

Özellikle Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "sır küpüm" dediği ve iki yıl önce sorgulanması için savcılığa çağırıldığında hakkında özel yasa çıkartılarak "kurtarılan" MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın istifası, son günlerin bu çerçevedeki en belirgin tartışmasıdır. Kimi çevrelerin "danışıklı dövüş" vb. yorumlarına da sebep olan istifa, kamuoyunda seçim sürecine girilmeyle birlikte "AKP saflarında ayrışma" göstergesi olarak yorumlanmakta, "Kürt sorunu ve çözüm süreci" tartışmalarına etkisinden tutalım da "Erdoğan'ın otoritesi yıkılıyor mu?" gibi sorulara kadar farklı çerçevelerde ele alınmaktadır.

Süreci yorumlamaya geçmeden önce belirtilmesi gereken, özellikle "danışıklı dövüş" vb. yorumların, AKP'nin 12 yıllık iktidarının da etkisiyle yarattığı "mutlak iktidar" algısının bir sonucu, doğallığında da değiştirme iradesine sahip olmayan kitlelerin gücüne güvenmeyen kötürüm bir muhalefet iddiasının bir ürünü olduğu yönündedir.

Bu anlayış biçimi, sistem gerçekliğinden ve onun siyaset tarzının kirliliğinden bihaberdir. Sadece 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonları bile, bu kirli tarzı açığa çıkartan örneklerle doludur. Şöyle ki, AKP ile Cemaat'ın on yılları bulan "yol arkadaşlığı"nın kısa bir sürede bozulmasına ek olarak, tüm bu "yol arkadaşlığı" sürecinin karşılıklı dinlemelerle, fişlemelerle ve sürekli birbirinin kuyusunu kazan pratiklerle geçtiği de gün yüzüne çıkmıştır.

AKP'de Erdoğan sultası sallantıda mı?

Hakan Fidan'ın istifasını değerlendirirken, yaşanan gelişmelerin üstte dikkat çektiğimiz sistem gerçekliğinden ve onun siyasal tarzından bağımsız olmadığı, yaşanan gelişmelerin bu sistem karakteri ile yol aldığı/alacağı göz önünde bulundurulmalıdır. Tabii bu kanaldan akış içerisinde, akışa yön veren ise Türkiye'nin ülke iç ve dış siyasetinde yaşadığı tıkanıklık ve bu temelde yaşanan gelişmelerdir.

Bahse konu tıkanıklık halinin, özellikle "Başkanlık Sistemi" gibi girişimler de göz önünde bulundurulduğunda, daha da yakıcı bir hal aldığı bir gerçektir ve bu artık aleni şekilde AKP bürokratlarınınca da kabul edilmektedir.

Başbakan Yardımcısı ve hükümet sözcüsü Bülent Arınç'ın CNNTürk'te katıldığı programda "... geriye kalan yüzde 50'de bir nefret söylemine dönüşüyor.

Biz eskiden sokağa çıkardık taraftarımız bizi çok sevdi. Karşıdaki muhalifler de saygı duyardı. Şimdi bir nefretle bakış seziyorum. Kemikleşme, kamplaşma var. (...) Türkiye yönetilebilir bir ülke olmaktan çıkabilir" sözleri bu çerçevede anlaşılmalıdır.

Erdoğan'ın açık şekilde onayladığını, olumlu bulmadığını beyan ettiği Hakan Fidan'ın istifası da, bu tıkanıklık hali göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir. Ki, olaya dair gelişim tablosu da bunu doğrulamakta ve "danışıklı dövüş" yorumlarını boşa düşürmektedir. Zira, basına yansıdığı kadarı ile Hakan Fidan, Cumhurbaşkanı Erdoğan ile yaptığı görüşmede hem "yorulduğunu, devam edemeyeceğini" söylemekte, ama diğer yandan da AKP'den vekil adayı olacağını belirtmektedir ki, bu da en basit tabirle gerçek niyeti açık etmektedir.

Esas anlamda yaşanan süreç, AKP'nin yolsuzluk operasyonları ile ittifaklarına dair işlettiği "safları baştan tahkim etme" pratiğinin ardından kendi saflarında da sürece ve ihtiyaçlara göre, yine uluslararası güçlerin ihtiyaç ve yönelimleri ile kendi dayanağı olan kesimlerin ihtiyaç ve isteklerini kesitirecek şekilde bir yeniden dizayn sürecinin ürünüdür. Ki bu da yeni bir şey olmadığı gibi Hakan Fidan ile sınırlı da değildir.

Bu konuda, sadece son birkaç haftada yaşanan gelişmeler bile AKP'nin seçimlere az bir zaman kalaki halini gözler önüne sermektedir. Erdoğan'ın "Merkez Bankası faizleri düşürsün" direktifi ile yerden yere vurduğu Merkez Bankası yöneticileri ile ilgili olarak karşılık AKP içerisinde gelmekte, Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, Erdoğan'ın olmadığı bir G-20 Zirvesi'nde Merkez Bankası yöneticilerine övgüler dizmektedir. Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı kimliğine rağmen meydanlardan oy topladığı bir seçim sürecinde, Davutoğlu'nun Başbakanlık halini boşa düşüren girişimlerine ek olarak sadece bu iki tartışmada bile örneklenen şey, bir çelişkinin mayalanmakta olduğu, AKP içerisinde iktidar çatışmalarının olduğu yönündedir. Ki, Fidan'ın istifası ve devamında katıldığı Başbakanlık-taki toplantı da akıllara "Erdoğan yerine Davutoğlu'nu mu tercih etti?" şeklinde yorumları getirmiştir.

Bu konuda yaşanan durumu özetleyen bir yorum da Eski MİT Müsteşarı Yardımcısı Cevat Öneş'ten gelmiş ve Öneş "Cumhurbaşkanı'nın iradesine rağmen AKP içinde Davutoğlu çevre-

sinin Hakan Fidan'la bağlantısı geliyorsa ve Cumhurbaşkanı'nın iradesine rağmen bir durum varsa bu tabii ki AKP siyasetinde önemli bir ayrışmanın göstergesi olarak yorumlanabilir" demiştir.

Ayrıştırıcı etken Kürt Sorunu ve çözüm süreci mi?

Konu özgülündeki Hakan Fidan'ın istifasına bu çerçeveden bakarsak eğer; kaynağını aramamız gereken nokta, Hakan Fidan'ın işlevselleştiği ve devlet katında güven kazandığı nokta olan Kürt ulusal sorunu ve bu sorun çerçevesindeki gelişmelerdir.

Bu noktada Erdoğan'ın ısrarla çıkartmaktan yana olduğu "İç Güvenlik Paketi"nin Davutoğlu tarafından ikinci kez görüşmelerinin ertelenmesi bir başlangıç verisi olabilir.

Bilindiği üzere, "çözüm süreci" olarak lanse edilen süreç neredeyse 2 yıldan fazladır somut adımlara dönme ve yasallaşma sorunu yaşamaktadır. Bu nokta da ise Davutoğlu'nun daha "ılımlı" bir rota çizdiği, en azından görüşmeleri daha resmi bir muhataplık üzerinden yürütme eğiliminde olduğu bilinmektedir. Bunu yaratan nedenlerin temelinde Kobanê zaferi ve bu direnişle beraber Kürt ulusal mücadelesinin küresel alanda kazandığı meşruiyet olduğu bir gerçeklik iken devletin bu gerçeklik karşısında açıktan savaş çağrısı anlamına gelen "İç Güvenlik Paketi" gibi bir uygulamayı devreye sokmaya girişmesinin AKP içerisinde farklı karşılıklar bulunduğu görülmektedir. Ki, Hakan Fidan'ın Erdoğan'a rağmen istifası, hükümetin bu sürece dair yaklaşımı ile Erdoğan'ın yaklaşımı arasında bir açı farkının olduğuna ve Hakan Fidan'ın da bu çerçevede Davutoğlu'nun yürütme idareci olarak yönelimine yakın durduğuna delalettir. Ek olarak "çözüm süreci"ne dair Fidan'ın aldığı rolün meclise taşınması şeklindeki diğer bir gelişme, bu çerçevede tartışılmaktadır.

İkinci bir başlık da burada, bu çerçeveyi genişleterek açılabilir. AKP'nin dış politikada, ekonomide yaşadığı başarısızlıklara da gerekçe olacak şekilde, bir dizi sorunlu yaklaşım sergilediği de gözler önündedir. Hakan Fidan'ın "yeni başbakan ya da yeni dış işleri bakanı olacağı"

yönlü yorumlar da, bu temelde atılmış bir adım olarak görülebileceği gibi, bu noktada AKP içerisinde bir çatırdamaya da delalet sayılabilir. Zira bilinmektedir ki, Erdoğan'ın "faizleri düşürsün" çıkışıyla da gündeme geldiği şekli ile sınıfsal dayanaklarının ekonomik anlamda ülkeye egemen olmasında, büyümenin yeniden ivmelendirilmesinde, likidite para akışına dayalı büyümenin TC açısından çökmesinin ardından ekonominin yeniden hareketlendirilmesinde dış politika belirleyicidir ve Erdoğan'ın taşıdığı geminin, hala kaptanı olmasına rağmen, karaya oturduğu gemidekilerce anlaşılmalıdır.

Seçimler yaklaşırken...

Toparlarsak eğer; 12 yıllık iktidarı ve yakaladığı kurumsallaşma düzeyi ile devletin egemeni olan AKP'nin anda elinde bulundurduğu güç ve bu gücün hareket kabiliyeti ile yaşanan tıkanıklığı aşamayacağı, bunun da uzun vadede kendi toplumsal tabanında aşınma yaratacağı görülmektedir.

Bu tablo içerisinde ise Erdoğan'ın "başkanlık" üzerinden örgütlemek istediği süreç, tıkanıklığı aşmak için daha fazla otorite üretmek anlamına gelirken, bunun "garanti" yaratmadığı da sistemin efendilerince görülmektedir. Yani açığa çıkan tablo, seçimlere az bir zaman kala AKP'de çatlakların görünür hale geldiğine, bir şekli ile yeniden dizaynın zorunluluğuna işaret eder. Bu satrancın bir piyonu olarak Hakan Fidan'ın istifası da, bu çerçevede anlam kazanmaktadır.

Ancak belirttiğimiz gibi, seçimlerin harareti toplumsal muhalefeti ve halk kitlelerini de sarmış haldedir. Son yaşanan Özgecan Aslan'ın tecavüz edilerek ve yakılarak katledilmesinde kadınların sokakları fethe çıkan öfkesinden tutalım Metal grevinin yasaklanması ardından açığa çıkan kitlesel tepkilere kadar toplumsal muhalefetin biriktirdiklerinin patladığı bir dönem karşımızdadır.

Bu koşullar içerisinde, seçimlere kadar olan süreçte geniş yığınların öfkesini, devrim ve demokrasi mücadelesinde nasıl konumlanacağı, sistemin çatlaklarından ne boyutta sızacağı ise, devrimci öznelerin müdahalesi ile rotasını bulacaktır.

Akdeniz'de 300 "umut" daha denizde kayboldu

Libya'dan İtalya'ya doğru giden göçmenlerin içinde bulunduğu 4 tekne Sicilya Kanalı'nda alabora oldu. Geçen Cumartesi günü Akdeniz'de İtalya'nın Lampedusa adası açıklarında yaşanan olayda 300 göçmenin kaybolduğu belirtildi. Sadece 9 göçmen hayatta kalabildi.

Bu olaylar ilk değil tabii ki, özellikle Akdeniz'in altı bir umutla başka bir yere göç etmeye çalışan insanlarla doludur.

Sınırları ortadan kaldırılmamış bir dünyada Afrika yoksulluğa, açlığa mahkum bırakılıyor. Emperyalist sömürünün çok yüksek olduğu Afrika ülkelerinde açlık ve bir de iç savaş eklendiği zaman halkın tek umudu ülkesini terk edip Avrupa'ya göç etmek oluyor.

Faciadan kurtulan 9 kişi tam 4 gün boyunca denizde yaşam mücadelesi vermiş ve kendi başarılarıyla hayatta kalabilmişler. Bu 4 gün içinde kimsenin yaşanmaları duymaması ve yardım etmemiş olması düşündürücüdür. Akdeniz'in ortasında böyle büyük bir facia yaşanıyor ama kimsenin haberi yok veya duymak, görmek istememişler...

3 Ekim 2013'te yine aynı yerde, Lampuesa adası açıklarında 366 kişinin hayatını kaybettiği faciyanın neredeyse bir tekrarı yaşandı. O zamandan bu zamana değişen hiçbir şey yok. Hayatını kaybeden insanların Afrikalı olması dünyanın diğer kesiminde refah içinde yaşayan insanların pek de umurunda olmuyor. Çünkü bu kesimler daha dün kadar Afrikalıları köle olarak gören bir topluluktu. Aslında işin gerçeği o insanları köle olarak kullanmaya devam ettiklerini söyleyebiliriz.

Emperyalist devletler Afrika'daki insanların ucuz iş gücünden yararlanmaktadır. Şöyle bir örnek verelim: Dünya Kupası futbol topalarının hepsi Afrikalıları tarafından elleriyle dikilmektedir.

Dikilen top başına insanların aldığı ücret ise sadece bir çay parasıdır. O toplar dünyanın diğer kesimlerinde ise çok pahalı bir fiyata satılmaktadır. Ülkemizde bu fiyat 400-500 TL arasındadır. Bir çay parasına insanların nasıl sömürüldüğü, kanlarının emildiği çok açık bir şekilde ortadadır.

Yapılan açıklama samimiyetsizdir

BM Mülteciler Yüksek Temsilciliği Müdürü Vincent Cochetel'in olaydan sonraki açıklamaları şöyle: *"Bu çok büyük boyutta bir felakettir. Güvenlik arayışlarının denizin insafına bırakılması halinde daha fazla yaşamın tehdit altında olduğunu korkunç bir şekilde hatırlatıyor. Bu yaşamları kurtarmak birinci önceliğimiz olmalı. Avrupa daha az ve daha geç harekete geçilmesine izin veremez."*

Yapılan bu açıklamanın baştan sonuna kadar samimiyetsiz bir şekilde söylendiğini çok net ifade edebiliriz. Öncelikle şunu söylemeliyiz ki göçmenlerin yüksek temsilciliği olan bir kurum müdürü niye göçmen değil? Madem ki bu insanların temsil edilmesi gerekiyor kendi insanlardan birinin, bir göçmenin o makamda olması gerekmez mi? Yani ilk samimiyetsizlik olayın en başında başlıyor. Şimdi gelelim bu çok "vicdanlı" şahsın söylediklerine.

Daha fazla yaşamın tehdit altında olduğundan bahsediyor. Buradaki düşünce bu insanların ülkelerinden göç edip Avrupa'ya gelmesi. Bakan sonuçları bu oluyor, böyle "felaketler" yaşanmasını demek istiyor. Aslında sorun o insanların o toprakları bırakmak zorunda olup Avrupa'ya göç etmesi değildir. Sorun sizin o insanların üzerinden kazandığımız paradır. Sorun emperyalist vahşetinize halkı aç bırakarak on-

ları iliklerine kadar sömürmenizdir. Sorun ülkenize almadığımız bu insanların Avrupa'ya zor yollardan geçerek gitmek zorunda kalmasıdır. Yani sorun sizsiniz ve sizin zihniyetinizdir.

Cochetel'in söylediklerinden devam edelim. "Bu yaşamları kurtarmak birinci önceliğimiz olmalıdır" diyor fakat nasıl kurtulacağını o da bilmiyor veya biliyor ama işine gelmiyor. Bu yaşamları kurtarmak demek, bu insanların teknesi battığında denizden kurtarmak demek değildir sadece. Onları denizden kurtarıp sonra geriye ülkelerine göndererek onları açlığa ve sömürüye yeniden mahkûm ediyorsunuz. Sizin için o insanların tek değeri, ucuz ama çok ucuz iş gücü olmalarıdır.

Sömürüye savaşarak son verilir

Bu insanların yaşamlarını kurtarmak istiyorsanız hiçbir engel çıkarmadan onları ülkelerimize almak zorundasınız. Onların kurtulmaları için tek umutları Avrupa'ya yerleşebilmek. İşte bunu sağladığımız zaman o insanların yaşamları gerçekten kurtulabilirsiniz. Veya o emperyalist sömürünüzü Afrika kıtasından kaldırdığınız zaman halk refaha ulaşabilir.

Tabi ki bu son sözü lafın gelişi söyleyiverdim: Hiçbir egemen, sömürücü sınıf kendi rızasıyla sömürüsüne son vermez. Halk zor yoluyla, savaşarak kendi kurtuluşunu sağlayabilir. Egemen sınıftan bir şey beklemek alçak bir aymazlıktır. Bugün halk kendi gücüne güvenerek bu cüreti kuşanmalıdır. Vietnam savaşı tüm dünyaya örnek olmalıdır. Amerikan emperyalizmini yıllarca süren bir savaşla yenilgiye uğratarak, sömürüye son vermişlerdir ve dünyadaki diğer sömürülen halklara da umut olmuşlardır.

Hayatlarını kurtarmak için çektikleri sıkıntılardan kurtulmak, açlıktan ve sömürüden kaçmak için yeni bir yaşam için o teknelere binen insanların denizde kaybolması öfkemizi daha da artırmıştır. Bu insanları açlığa mahkûm eden emperyalist sistemin vahşeti doruk noktasına ulaşmıştır. Dünyadaki bütün halklar için tek umut savaşmaktır. Birkaç tane emperyalist devlet dünyayı kendi aralarında bölüşerek dünyanın her tarafındaki insanları yoksulluğa mahkûm ediyor. Bu sömürüye, talana, yoksulluğa, açlığa dur demek zorundayız. **(Bir okur)**

Yeni Kadın 13. Kongresi sonlandı!

Yeni Kadın Merkezi 13. Kongresi 7-8 Şubat tarihlerinde "Emperyalist Saldırlara Karşı, Emekçi Kadınların İsyanını Örgütleyelim" sloganıyla Avrupa'nın birçok ülkesinde katılımcılarla Almanya'nın Frankfurt şehrinde gerçekleştirildi.

13. Kongrenin açılışını Nafiye Tohumcu ve Leyla Çiçek birlikte gerçekleştirdiler. Tohumcu ve Çiçek Kongreye katılan delege ve misafirleri selamlayarak, dünyadaki genel gelişmelere kısa değiniler yaptılar. Ardından tüm katılımcıları özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşuna davet ettiler. Saygı duruşunun ardından Divan seçimi yapıldı.

MYK adına başkan Zeynep Şakar konuşmasında; 12. faaliyet döneminin oldukça yoğun olduğunu söyleyerek, Avrupa'da krizin sonuçlarının yansıması olarak sürekli büyüyen, işsizlik, yoksulluk ve ırkçılığın artması, Türkiye'de Gezi İsyanı ve ardından Rojava ve Kobanê direnişlerinin patlak verilmesiyle sokakları mesken eylediğimiz bir süreç oldu" dedi.

Daha sonra 13. dönemin siyasi perspektif taslağı okundu ve üzerinde tartışma yapıldı. MYK adına gelen öneri ve eleştirilere verilen cevaptan sonra delegeler tarafından taslak onaylanarak iki yıllık perspektif netleşmiş oldu.

Daha sonra faaliyet raporunun okunmasına geçildi. Faaliyet raporunun okunmasından sonra katılan delegeler faaliyet raporuna yönelik düşünce ve önerilerini sundular. Bazı bölge komiteleri faaliyete yönelik yazılı raporlarını okudu ve sundular. Özellikle yerel alanların kendilerini tartışmaları olumlu bir gelişme olarak öne çıktı.

Faaliyet raporunun onaylanmasından sonra, mali raporun okunması ve onaylanması yapıldı. Akabinde önergeler verildi. Önergeler üzerinden yapılan tartışmalardan sonra gündeme ilişkin çeşitli önergeler kabul edildi. Daha sonra ise tüzük değişikliğiyle ilgili tartışmalar gerçekleştirildi. Tüzük değişikliği önümüzdeki dönemde MYK'nın üzerinde yoğunlaşacağı ve değişmesi gereken tüzük maddelerinin alt çalışmasını yaparak Kongreye getireceği konusunda hemfikir olundu.

Ardından da Yeni MYK ve Denetim Kurulu seçimleri yapıldı.

Sonrasında ise temenni ve dilekler bölümünde birçok arkadaş yeni seçilen MYK ve Denetime başarılar dileyerek "Birlik, mücadele, zafer" şiarıyla başarılar dilediler.

YDG Fransa, 24. Merkezi Kongreye hazırlanıyor

Fransa: YDG'nin kış kampı Fransa'nın farklı şehirlerinden gelen gençlerle birlikte Vosges bölgesinde coşkuyla yapıldı. Kampa Strasbourg, Mulhouse, Lyon, Paris gibi şehirlerden katılan gençler; kısa bir tanışmadan sonra açılış konuşması yaptılar.

Konuşmalarda söz alan YDG'liler Fransa'da yaşadıkları sorunları dile ge-

tirdiler.

Faşizm, ırkçılık ve anti-faşist çalışma grubunun sunumu sonrasında yaşanan tartışmalarda, IŞİD örgütlenmesi değinildi. Charlie Hebdo katliamı üzerinde yaşanan tartışmalarda, katliam kesin bir dille kınanırken, egemenlerin son yıllarda Müslüman kesimi provoke etme amaçlı adımlarının olduğu da dile geti-

rildi ve bu sayede İslamofobik düşüncelerin medya üzerinden yayıldığı ve göçmenlerin Avrupa'da potansiyel tehlike olarak algılanmaya başlandığı belirtildi. İlk gün, türkü ve marşlarla birlikte çekilen halaylarla sona erdi.

Kampın ikinci gününde ise kongre sürecine dair bilgilendirme ve tartışmalar yapıldı. Kongrenin önemi ve hazırlık süreci hakkında bir sunum gerçekleştiren

MYK Başkanı, YDG'nin 25. kavga yılında, tüm YDG'leri Kongreyi sahiplenmeye çağırdı. Fransa YDG'nin genel üye tespitinin ardından, alanların Merkezi Kongreye katılması gereken delege sayıları belirlendi. YDG Fransa'nın önünde Ülke Gençlik Kurultayı'nın olduğunu belirten YDG MYK temsilcisi, bu hedefin gerçekleşmesi için daha yoğun bir çabaya ihtiyaç olduğunu altını çizdi.

“Eleştiriyi kişiselleştirmeyin”in gafleti

Hata ve zaafı dur demektir.

Küçük burjuvaziye ait olan her şeye karşı barikat örmektir. Yanlış yıkmak amaçlı bir müdahaledir.

Eleştiri yoldaşına güç veren bir uyarı-dikkat çekme-sarsma-farkına vardırma-düzeltilme eylemidir. Etki gücü bazen askeri bir eylem kadar etkilidir.

Sınıf savaşımında-örgüt yaşamında en çok ihtiyaç duyulandır eleştiri-özeleştiriri. Stratejik-temel devrimci bir görevdir. Bir sürece ve pratiğe özgün gerçekleştiren sonrasında gündemden ve ihtiyaç olmaktan çıkan görev değildir. Unutulup ihmal edildiğinde, hakkıyla ve layıkıyla uygulanmadığında içinden çıkılmaz sayısız ideolojik-örgütsel sorun ve engelle karşı karşıya kalınır, onarılması güç, ciddi güvensizliklerin yaratılmasına ve yaşanmasına yol açar.

Sınıf savaşımının-örgütün ve devrimci bireyin yaşamsal düzeyde ihtiyaç duyduğu devrimci bir ilkenin **özüne uygun bir şekilde** her zaman sonuç alıcı bir tarzda amacına uygun bir şekilde uygulandığı söylenemez.

Öncelikle eleştiri-özeleştirin kavramışında ciddi sorunlar yaşandığını söylemek gerekir. Eleştiri, felsefi idealizme, metafizik bakış açısına, dar pratikliğe, kitlesiz devrimciliğe vurulan yıkıcı bir hamledir. Aynı zamanda kapsamlı ve bütünlüklü bir düzeltme ile yeniden kalıba dökme hareketidir. İkili özelliği vardır; bir yandan yıkıcı diğer yandan ise yapıcıdır. Eleştiri de aynı zamanda ciddi bir özeleştir pratiğidir.

Eleştiri-özeleştir pratiği dikkatli, özenli ve bütünlüklü bir gözlem ister. Kapsamlı ve derin bir analiz çabası gerektirir. Sınıf savaşımına ait her olay ve gelişme hakkında ciddi bir kafa yorma ve de sorunların çözümü için çok yönlü düşünme halidir. Ciddiyet ve sorumluluk isteyen devrimci bir iştir. Sınıf savaşımına, örgüte ve kitlelere ait her konu ve sorun hakkında ayrıntılı ve gerçekçi bir bilgilendirme üzerinden değiştirici devrimci politika yapma sanatıdır. Ciddi bilimsel bir uğraştır. Devrimin diğer temel görevleri kadar önemli ve gereklidir.

Uyarı-dikkat çekme-hatırlatıp-

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Niyazi Sezgin: Niyazi Sezgin, Dersim Mazgirt'in İbimahmut Köyü'nde dünyaya geldi. Sezgin, Dersim Babaoğlu Köyü Tülük Mezrası'nda 24 Şubat 1988 yılında çıkan bir çatışmada şehit düştü.

farkına vardırma eylemidir. Görünmeyeni görünür kılmadır. Gözden kaçanı gösterme, algılanamayan gerçekliğin gerçeğe uygun bir şekilde algılanmasına çalışılmasıdır. Ayrıntılı ve zengin algılar üzerinden bir kavrama hareketidir. Gerçeğin kavrayışı üzerinden bütünlüklü ve çok yönlü değerlendirmedir. Bilimsel bir sonuç çıkarma ve devrimci bir yargıya varma üzerinden yanlış-yetmeze-yetersizliğe ciddi ve etkili bir müdahaledir. Hata ve zaafı dur demektir. **Küçük burjuvaziye ait olan her şeye karşı barikat örmektir.** Yanlış yıkmak amaçlı bir müdahaledir. Aynı anda bilimsel ve devrimci olanın ustaca inşasıdır. Devrimci teori ve pratiğin yeniden düzeltilip düzenlenmesi ve yeniden örgütlenmesidir.

Kitleden kopuk ve uzak küçük burjuva devrimciliğine dur demektir. İçinde örgütlenmesi zorunlu olan işçilerin-yoksul köylülerin-emekçi kadınların-ezilen Kürt ulusunun-ezilen inanç ve kültürlerin olmadığı küçük burjuva devrimciliğine karşı güçlü bir hayır demektir.

Hedefinde örgüt yaratma amacı taşımayan bütün devrimci pratiklere meydan okumadır. Komitelerin içinde olmayan önderlik haline bolşevik tarzda karşı koyuştur. Önce alçakgönüllü öğrenci olmayı bilmeyen, önce dinleme-anlama-kavrama pratik sürecini işletmeyen devrimciliğe hayır demektir. Materyalist bilgilendirme sürecini özenle dikkatle ciddiyetle tüm ayrıntılara kadar hakim olarak işletme sürecidir. Araştırma-inceleme yapmadan, okuyup kafa yormadan, anlamadan konuşanı, iki tarafı dinlemeden yargıya varanı eleştiri masasına davet etmektir.

Eleştiri ve özeleştir sınıf savaşımının ciddi bir mücadele alanıdır. Eleştiri acıtır. Yakıcı sarsıcı bir özelliği vardır. Uyandırıcı bir görevi vardır. Sınıf savaşımının bu kadar önemli bir görevin yanlış kavrandığı kırılıp zayıfladığı yerin başında “Eleştiriyi kişiselleştirmeyin!” gelir. Etrafımızda, yanbaşıımızda sıkça duyduğumuz hatta tecrübeli ve eski diyebileceğimiz faaliyetçilerden bile duyduğumuz bu cümle eleştirin kavramışına vurulan en büyük darbe-

dir. Eleştirin zayıflatılıp-etkisinin en fazla kırıldığı nokta budur. Oysa eleştiri somuttur. Somutluk üzerinden yanlış-iyi gitmeyen işlere müdahaledir.

Bakın Başkan Mao bu konuda ne diyor; “*Eleştiri amansız olmalıdır. Bazı yoldaşların bu konferansta yaptığı eleştirileri yeterince amansız bulmuyorum. Başkalarını incitmekten korkar gibi bir halleri vardır. Eleştiriniz yeterince amansız değilse işinizi yeterince derine batırmamışsanız eleştirilen kişi hiç acı duymaz ve eleştiriye kulak asmaz. Eleştirdiğiniz kişinin adını ve bölümünü belirtin.*” (Mao, Seçme Eserler, cilt 5, s. 195)

Her şey bu kadar açık ve anlaşılabilirken eleştirin kişiselleştirilmemesi şeklinde nasıl anlaşılabilir bir biçime büründürüldüğüne dair yeterince olumsuz pratik örneklerle rastlamak mümkündür. Eleştiri amansız olmalıdır. Ve karşısındaki yoldaşın canını acıtmalıdır ki, uyanış ve farkına varış gerçekleşsin.

Eleştiri yoldaşına güç veren bir uyarı-dikkat çekme-sarsma-farkına vardırma-düzeltilme eylemidir. Etki gücü bazen askeri bir eylem kadar etkilidir. Görevini zamanında layıkıyla ve hakkıyla yapmayanlar, işine sıkı sıkıya sarılmayanlar sınıf savaşımındaki yerine ve konumuna uygun tarzda dozuna uygun bir biçimde eleştiri yapılmalıdır. Yoldaşının bakış açısında duruşunda halkla ve yoldaşlarla ilişkilendirme biçimi-

minde görev anlayışında ortaya çıkan ve yaşanan eksikliği-yetersizliği görüp, farkına varıp eleştirmeyenler yoldaşına iyilik yapmıyor. İyi yoldaş bilimsel temelde eleştirendir. Hangi kaygı ve yargıyla hareket edilirse edilsin yoldaşının yanlışını görüp de eleştirmeyen ona ve devrimci örgütüne iyilik yapmıyor, kötülük yapıyor demektir.

Soyut-genel ve ortaya söylenmiş eleştirin değiştirici dönüştürücü etki gücü yoktur. Eleştirin hedefinde somutluk üzerinden yanlış yapmanın sahibi olan bir yoldaş vardır. Dolayısıyla **ELEŞTİRİ SOMUTTUR** ve bu anlamıyla **“KİŞİSEL”**dir. Yani yanlış yapan yoldaşa yöneliktir. Yani kişiye yöneliktir.

“Yoldaşla aramız bozulmasın- ilişkiler gerilmesin-ortam sertleşmesin-daha kötüye gitmeyelim-yoldaş yanlış anlar-alınır-üzülür-ayıp olur-zamanı değildir.” vb. küçük burjuva kaygılarla hareket edilemez. Bu kaygıların hiçbir devrimci değildir. Eleştiri yumuşatılmamalı, değiştirici ve devrimleştirici gücünden soyutlanmamalıdır.

Başka bir yanlış anlayış ve tutum ise eleştiri kişiye yönelik olduğunda komite toplantısının, faaliyet ortamının fazlasıyla gerginleşeceği kaygısının taşınmasıdır. Eleştiri bilinci-kültürü ve alışkanlığının yaratılmadığı eleştiri ve özeleştirin olağan karşılanmadığı bir ortamda devrimci olmayan kaygılar yaşam bulur. Bu kaygıların yaşanmasına neden olan zemin devrimci değildir.

Eleştiri aynı zamanda demokrasinin işletilmesi pratiğidir. Devrimci düşüncelerin açık ve anlaşılabilir bir dille ifade edilmesidir. Eleştiri aynı zamanda bir konu bir sorun-olay ve gelişme hakkındaki düşüncelerdir. Eleştiri, demokrasi ortamında işletilememesi durumunda yanlış alt edilemez, hatalar ortadan kaldırılamaz. Örgütte işler iyi gitmez. Bilinmelidir ki yanlışın ve yetersizliğin devam etmesinden en çok devrim-halk ve parti zarar görür.

Devrimin halkın ve örgütün daha fazla zarar görmemesi yanlışın daha rahat hareket etmemesi için eleştiri devrimci bir zeminde yapıcı bir amaç taşıyarak yerinde zamanında yapılmalıdır. Bugün her şeyden daha fazla savaşmaya ve özeleştiriyi ihtiyacımız vardır.

Sınırsız direnişin simgesi Kobanê'den...

Gazetemizin bir önceki sayısında sınırın öte tarafına geçiş sürecimizi anlatan kısa bir giriş yapmıştık. Şimdi ise izlenimlerimize kaldığımız yerden devam edelim.

Konuştığımız kişilerden biri de adını öğrendiğimiz Tim Komutanı **Xemê**'ydi. Ona selamlaşmamızdan sonra "köyde yaşayan var mı?" diye sorduk. Köyde 72 yaşında sağır ve yaşlı bir amca olduğunu ve de YPG savaşçıları'nın köylerini koruduğunu öğrendik. Sonra biz gelmeden yarım saat önce IŞİD'in bir önceki köye ateş açtığını ve kurşunların başlarının üstünde geçtiğini anlattılar. Tabii bunları anlattıktan sonra kurşun seslerine "müzik dinlercesine" alışkın olduklarını da eklemeyi unutmadılar. Hep birlikte güldük. Sonra araçlara binmek için bölüştürüldük. Birkaç kişi haricinde herkes bizim araca bindi.

Yolculuğumuz başlarken aracın MP3 playeri Koma Çiya'dan sonra Kazım Koyuncu, Sezen Aksu, Teoman ve Müzeyyen Senar çaldı. Tabii Türkiye'den gelen birkaç kişi haricinde bu şarkıların neyi anlattığını bilmiyordu araçtakiler. Tim Komutanı Xemê'nin "Türkçe bilmiyorum ama çok seviyorum bu parçaları" demesiyle yapay tel örgülerin engel tanımadığını da görmüş oldu bir kez daha. Bu isimlerin şarkıları ilk defa o karanlık gecenin heyecanımla mı bilmem ama karmaşık duygulara sevk etti bizi.

Arınların gülüşüyle özgürleşen kent

Evet, yolculuğumuz ayın aydınlattığı yollardan, yüreklerin özgürleştirdiği Kobanê'ye doğru devam ediyor. Yirmi dakika daha devam ediyor yol. Merak duygusu sarmışken hepimizi biri "ışıklar göründü" dedi. Evet, ışıklar göründü/gördük. İçinde bulunduğumuz araç hızımı artırdı Kobanê'ye doğru. Farları açtı. Önünü de görebiliyordu artık Xemê. Şunu da belirtelim; Kobanê'ye yakın bir yerde değilseniz yer tespiti yapacak ışığı ya da aydınlığı hiç kullanmıyorsunuz! Kullanacak olanla-

ra dair sonradan anılar anlatılırken, Xemê'nin bizi gözlerine güvenerek getirme ihtimali en doğru olan oluyor.

Kobanê'deyiz artık ama çok ağır bir koku var her tarafta. Mazot kokusu bu! Her yer mazot kokuyor. Kobanê'ye gelen elektrik kabloları kesildiği için jeneratörler çalışıyor, koku da bu yüzden.

Kobanê sokaklarında ilerliyoruz... Savaşın izlerine dair çok bir şey görünmüyor o an. Evler sapasağlam, yollarda çukurlar var ama onlar da Koalisyonun attığı kazan bombalarının açtığı çukurlar. Bu düşüncelerle gece kalacağımız yere -Mala Gel'e (Halkın Evi) varıyoruz. Ev çok güzel. Hemen uyuyacak yerler düzenlendi ve uyuduk.

Sabah uyandığımızda bir şeyin eksikliğini hissetmeye başladık, "neydi bu?" diye düşünürken mazot kokusunun gelmediğini anladım. Jeneratörler haricinde ısınmak için de mazot kullanılıyor. Mazot ile kullanılan bir soba ile ilk defa karşılaşmıştım. Öyle ki soba bir parça peçete ile bütün gece yanmaya devam etti.

Hazırlıklar tamam. Haber yapmak için çok heyecanlıyız! Gazetecilerden sorumlu arkadaş geldikten sonra hangi basının nereye gideceğini belirterek ayrılıyor yanımızdan.

Sokağa iniyoruz ve sağ tarafımızdaki yola örtü çekildiğini görüyoruz. Kobanê'de bunu birçok yerde görebilirsiniz. Neredeyse keskin nişancıardan korunmanın tek yolu bu. Sonra bir gazetecinin "bak!" dediği yere baktığımda patlamamış bir havan bombası görüyoruz.

Gözlerimiz umudu var edenleri ararken asayıştan **Hesen İsa**'nın "Savaş Kobanê'den çok uzağa gitti. Ancak araçla gidebilirsiniz?" demesi beklentilerimizin bir kısmını sildi bir anda. Hesen İsa ile Kobanê içerisindeki yolculuğumuz devam ederken savaşta yaralanan savaşçıları görüyoruz. Parçalı bulutlu bir havada bir kapının önüne oturmuş sohbet ediyorlardı. İleride ise bir aile kapının önünde

ayakta güneşin sıcaklığına bırakmış kendini. Annenin elleri birbirine sarılı halde bekleyişi yaşadıkları zorlu günlerin göstergesi gibiydi. Savaş boyunca evlerinden, topraklarından ayrılmak zorunda kalan ve Kobanê'nin özgürleştiğini duyan yüzlerce kişinin bir kısmı şehre geri döndüğünden sokaklarda savaşı tüm çıplaklığıyla gözlerinde taşıyan çocuklarla karşılaşmak mümkün.

Sonrasında savaşın gerçekten yaşandığı sokaklara, caddelere giriyoruz. Her şey yıkılmış, yanmış ya da bir duvar altında kalmış. Akşamın karanlığında gördüğümüz yerlerin savaşta YPG'nin elinde kalan % 10'luk bölümü müydü. Bu bölüm haricinde sağlam kalan bir yer gezdiğimiz sürece görmedik. Savaşın gerçekten de çok zor koşullarda yaşandığını hem Hesen İsa hem de görüp konuştuğumuz savaşçıların anlatımıyla bir kez daha anlamış olduk.

Gezdiğimiz sokaklar, caddeler, yıkılmış evler, binalar ve bunlarla beraber savaşçıların anlattıkları, "on metre ötemizdeydiler" sözleri tarihi direnişin gerçekten de ne zor koşullarda kazanıldığını gözlerimizin önüne seriyor. Dolaşmaya devam ediyoruz! Ve her sokak başında şehit düşen savaşçıların isimleri söyleniyor bizlere, nasıl şehit oldukları anlatılarak. O anda orada olmaya çalışıyor bir yanımız. Attığımız her adımda, artık bir şehidin anısını ya da IŞİD çetelerinin kaçarken arkaalarında bıraktığı mayınları arar hale geliyoruz. IŞİD'in kaçarken birçok yere mayın döşediği ve son zamanlarda şehit düşen savaşçıların da bu mayınlardan dolayı yaşamını yitirmesi savaşın hala uzağında olmadığını da gösteriyor bize.

Özgür Gelecek olarak Kobanê'de gerçekleştirdiğimiz söyleşileri sonraki sayılarımızda yayımlamaya başlayacağız. **(Devam edecek)**

Gezdiğimiz sokaklar, caddeler, yıkılmış evler, binalar ve bunlarla beraber savaşçıların anlattıkları, "on metre ötemizdeydiler" sözleri tarihi direnişin gerçekten de ne zor koşullarda kazanıldığını gözlerimizin önüne seriyor. Dolaşmaya devam ediyoruz! Ve her sokak başında şehit düşen savaşçıların isimleri söyleniyor bizlere, nasıl şehit oldukları anlatılarak.

Sınır tellerini anlamsızlaştıran bir direniş: “Baba-Oğul”

Pirsûs: Kobanê'nin özgürleştirilmesinden sonra sınırdaki gerginlik yerini halay, zılgıt ve marşlara bıraktı. Bu direnişte 100 günlük bekleyişin parçası olan **Abdulkadir Güven** ile görüştük. Kobanê'deki bir çatışmada yaşamını yitiren **Devrimci Trabzonsporlular** grubunun lideri **Vahap Güven**'in (İbrahim Vahad) babası Abdulkadir Güven, “*Ve doğuya doğru bu ilerleyişin bir parçası olmak için bizler de sınır hattı boyunca direnişimize devam edeceğiz*” diyerek, sınır hattında direniş nöbeti tutmaya devam edeceğini söyledi.

Kobanê'ye IŞİD çetelerinin saldırılarına karşı YPG ve YPJ, TKP/ML TIKKO, MLKP ve diğer örgütlerin saflarında mücadele etmek için Kobanê'ye geçenlerden birisi de, Mardin doğumlu Devrimci Trabzonsporlular grubunun lideri Vahap Güven'di. “*Kobanê'deki direniş sadece Kürt halkının direnişi değil, tüm insanlığın direnişidir*” dedi. Güven'in babası da oğlunun mücadelesi ile dayanışmak amacıyla sınır hattında direnişin bir parçası oldu. Balıkesir'in Bandırma ilçesinde hayvancılık yapan Abdulkadir Güven, oğlu Kobanê'de yaşamını yitirdikten sonra hayvanlarını satarak sınır hattındaki direniş nöbetlerine katıldı. Güven geldiğinde “*Kobanê kazanmadan direniş alanlarını bırakmayacağını*” söylerken şimdilerde ise, “*Kobanê'nin özgürleşmesinden sonra Rojava özgürleşmeden direnişi bırakmak yok*” diyor.

Özgür Gelecek: Aylardır buralardasınız ve sınır hattındaki direnişin bir parçası oluyorsunuz, neler söyleyebilirsiniz?

Abdulkadir Güven: Beni buraya getiren şey 1 km ötede yaşanan savaştır. IŞİD'in Kobanê'ye saldırmasından sonra aradan dört ay geçti ve üç aydır burada sınır nöbetindeyim.

Ben de kendimce destek sağlamak için her gün gerçekleştirilen insanlık zinciri ile sesleniyorum. Kardeşleri-

miz belki sesimizi duyar umudu ile sürekli buradayız. Burada soğuk demeden, kar, yağmur, çamur demeden komünal bir yaşam örerken direnişi birleştiriyoruz. Ve Kobanê tam olarak özgürleşene kadar da buradan ayrılmayacağım.

- Kobanê merkez özgürleştirildi. Özgürleştirildiğinde de siz burada Mehser köyündeydiniz yani direnişin diğer parçasında. Bu köydeki direniş devam mı edecek yoksa YPG'nin ilerleyişi ile sizde mi ilerleyeceksiniz?

- Evet, Kobanê merkez temizlendi fakat bazı köylerde ulusal güçlerin verdiği savaşla köylerde ilerleyiş de başladı. Şunu da belirtmek isterim özellikle de YPG'nin saldırıya geçişiyle Doğu'ya doğru bir ilerleyiş başladı. Ve doğuya doğru bu ilerleyişin bir parçası olmak için bizler de sınır hattı boyunca direnişimize devam edeceğiz.

- Kobanê'de şehit düşen İbrahim Vahad (Vahap Güven'in) babası olarak bize onu anlatır mısınız?

- Oğlum Kobanê direnişine katılarak beni onurlandırdı. Ben de onun mücadelesini sahiplenmeye geldim. Oğlumu gülerken hatırlıyorum. Uğurlar olsun.

IŞİD saldırılarının artmasıyla savaşa katılan bir savaşçı ve bir devrimci. Kobanê'de IŞİD eliyle gerçekleştirilmek istenen katliama sessiz kalmayarak önce buralarda sınır nöbetlerine katılan sonrasında ise savaşın merkezinde yerini alan bir savaşçı.

- İbrahim Vahad ismini almasının nedeni nedir?

- 30 yıl önce Nusaybin bölgesinde ağaların zulmüne direnirken katledilen arkadaşımın adıydı Vahap. Ağalar ve gericilerin işbirliğiyle arkadaşımın katledilmesinden sonra onun adını oğluma verdim. İbrahim Vahad'ın Türkçesi “İşte geldi İbrahim” demek.

İbrahim ismini devrimci önder İbrahim Kaypakkaya'nın adaşı olmak için, onu yaşatmak için aldı. Vahap için İbrahim Kaypakkaya bir önderdi ve onun için bu yolda ölümsüzleşmek İbrahimleşmek'ti. Ben de bu duruşa layık olabilmek için Mehser köyünde beklemekteyim ve gerektiğinde geçmeyi de düşünüyorum. Ayrıca şunu belirtmek isterim; Kobanê'deki direniş sadece Kürt halkının direnişi değil, tüm insanlığın direnişidir.

- Son olarak ne demek istersiniz?

- Oğlum İbrahim'in yoldaşlarına ve Kürt kardeşlerine saygı ve sevgile-

rimi belirtmek isterim. Ve onlardan Kobanê'nin tamamen özgürlüğünü dört gözle bekliyorum. Özgürlük yakın! Bijî serxwebûna Kürdistan! (Yaşasın Kürdistan'ın bağımsızlığı)

Oğlum Kobanê direnişine katılarak beni onurlandırdı. Ben de onun mücadelesini sahiplenmeye geldim. Oğlumu gülerken hatırlıyorum. Uğurlar olsun.

IŞİD saldırılarının artmasıyla savaşa katılan bir savaşçı ve bir devrimci. Kobanê'de IŞİD eliyle gerçekleştirilmek istenen katliama sessiz kalmayarak önce buralarda sınır nöbetlerine katılan sonrasında ise savaşın merkezinde yerini alan bir savaşçı.

Kobanê'de temizlik sürerken, dönüşler devam ediyor

H. Merkezi: Tarihi Kobanê direnişi ile 26 Ocak'ta IŞİD çetelerini hezimet uğratan YPG/YPJ güçlerinin Koba-

nê'yi özgürleştirmesinin ardından 27 Ocak'ta köyleri çetelerden temizleme hamlesi başlattı. ANHA'nın geçtiği habere göre, savaşçılar 19 gün içerisinde 149 köyü çetelerden temizledi.

12 Şubat tarihinde bir açıklama yapan YPG Basın Merkezi, Kobanê'nin batısında 4, doğusunda ise 1 olmak üzere toplam

5 köyün daha özgürleştiğini ve 2 cephe de özgürleştirme operasyonları-

nın sürdürüldüğünü açıkladı.

YPG Basın Merkezi'nin yaptığı 13 Şubat tarihli açıklamasında ise Kobanê'nin güneyinde çeteler tarafından işgal edilen bazı köylere yönelik operasyon düzenlediğini kaydetti. Gablek, Feyad, Bilék, Qoçlıya Jêrîn, Zinarê Kûl ve Xerab Xel adlı köylerin hedef alındığı operasyonda tespit edilebilen 6 çete üyesinin öldürüldüğü ve köylerin çetelerden temizlenerek özgürleştirildiği ifade edildi.

14 Şubat tarihinde ise devam eden temizlik operasyonları kapsamında Kobanê'de 3 köy daha özgürleştirilir-

ken, en az 5 çete üyesi öldürüldü.

Bir yandan temizlik operasyonu devam ederken, diğer yandan ise kentin yeniden inşası için çalışmalar başlatıldı. Kobanê'de oluşturulan komisyonların hasar tespitleri için çalışmalarını sürerken, Asayiş Merkezi'nin taşıdığı Mekteba Cela'da yapımına başlanan mutfak, kentte örülen ilk duvar oldu.

Kobanê'nin özgürleştirilmesinin ardından, IŞİD saldırılarından dolayı Türkiye'ye geçen halk da yavaş yavaş geri dönmeye başladı. TEV-DEM hükümet yetkilileri kentin özgürleştirildiği günden bu yana bin 470 aile ve 2 bin 390 gencin kente geri döndüğü bilgisini verdi.

Biber gazı yas-AK-lansın!

Stoklanmasının ve Kullanımının Yasaklanması ve Bunların İmhası ile Sözleşmesi"ne göre; göz yaşartıcı kimyasal maddeler "kimyasal silah" olarak kabul edilmektedir. Ancak sözleşme; bu maddelerin kontrolsüz ya da kötüye kullanımında (yakın mesafeden, kapalı alanda kullanımı ya da miktarı açısından) kimyasal silah olarak kabul edileceğini ilan etmektedir. Son dönemde zararlı etkileri ve toplumsal olaylardaki kullanımı sonrası defalarca ölüme sebebiyet vermesi nedeniyle basında ve kamuoyunda sıkça tartışılmasına rağmen, savaşta dahi kullanımı yasak olan bu kimyasalların sivil hayatta bu denli yaygın ve kontrolsüz kullanılıyor olması bilinçlidir. Halkı ve toplumsal kesimleri baskı altında tutarak sindirmenin yöntemi olarak sıkça başvurulan bir saldırı aracıdır. Kolluk güçleri tarafından ısrarla ve ölçüsüz biçimde kullanılmaya devam edilen biber gazının öldürücü etkilerinden ötürü başta yaşam hakkı olmak üzere temel insan haklarına yönelik ağır bir saldırı işlevi görmektedir.

Emekçiye kuş payı, "devlet güvenliğine" milyonlar!

Biber Gazı Yasaklansın İnisyatifi'nin hazırladığı rapora göre devletin askeri bütçeye ayırdığı rapor şöyledir: Kamu Harcama İzleme Platformu'nun verilerine göre Türkiye, askeri harcamalarının GSYH'ya oranı açısından dünyada 9. sırada gelmektedir, iç güvenlik harcamalarının GSYH'ya oranı ise 2006-2013 yılları arasında % 55 artmıştır. Bunun %

71'ini Emniyet Genel Müdürlüğüne ayrılan bütçe oluşturmaktadır. Hesaplanan askeri harcamaların % 78'inin bilgisine ulaşılabılırken % 15'ine ulaşılamamakta, % 7'sinde de kısıtlama getirilmektedir. Ayrıca önerilen soru önermeleri ya cevapsız bırakılmış ya da "ihtiyaç miktarı kadar" denilerek geçiştirilmiştir.

2015 yılı için imzalanan teknik şartnamelere göre polis güçlerinin mühimmat ihtiyacı 1 milyon 431 bin 615 adet göz yaşartıcı gaz fişegi, 77 bin ses-ışık fişegi ve 5 bin sis el bombası olarak belirlendi. Bunlara ödenecek miktar ise yaklaşık olarak 50 milyon TL olacak. Şartnamede bu kimyasal silahların Brezilya, ABD, Çin ve Güney Kore'den alınacağı belirtilmiştir.

"Güvenceli ölümler kapıda!"

Eğitim, sağlık, ulaşım ve günde en az 5 işçinin hayatını kaybetmemesi için iş güvenliği olması gerekirken, işçilerin maaşının açlık sınırının altında olduğu ülkemizde bütçe daha çok halka zulmetmek ve öldürmek için kullanılmaktadır. İşte bu tablo, devlet erkânında, katledilen onlarca insanın hesabını vermek bir tarafa dursun tam tersine hatta getirilmek istenen "iç güvenlik" yasasıyla birlikte yeni ve güvenceli ölümlerin kapıda beklediğinin tablosudur!

TC, 4238 sayılı kanunla, 04.04.1997 tarihinde kimyasal silahların geliştirilmesini kabul etmiş ve Gezi İsyanı'yla birlikte bu ölümcül kimyasalları hayatımızın bir parçası haline getirmiştir. Gezi İsyanı sonrası toplumsal muhalefetin ivme kazanması ile egemenler cephesi; halkın demokratik eylemlerine, basın açıklamalarına, mitinglerine, işçilerin iş bırakmalarına ve grevlerine sınırsız saldırıda bulunmuştur. Öyle ki egemenler/zorbalılar her gün daha fazla silahlanıp, biber gazıyla, panzeri ve TOMA'sıyla emekçi halkların üzerine saldırarak katliamlar gerçekleştirmektedir. Katliamların ve yaralamaların çoğunu ise "masumane" gösterilen kimyasal gazlarla gerçekleştirmektedirler.

"Güvenlikli devlet" değil güvenlikli bir hayat!

Devletin mevcut iktidarını korumak için bütün toplumu nasıl tehlikeye attığını ortaya koyan, **Biber Gazı Yasaklansın İnisyatifi**'nin gerçekleştirmiş olduğu araştırma ve girişimler çok önemlidir. Gezi İsyanı öncesi ve sonrasında, polisin insanları direkt hedef olarak ateş etmesi sonucu yüzlerce insan yaralanmış, onlarcası da katledilmiştir. Kullanılan bu kimyasallar direkt hedef gözeterek atılmasa dahi, her temasta geri dönüşü olmayan hasarlar ve hastalıklar bırakmaktadır. Türkiye'nin 4238 sayılı kanunla kabul ettiği "Kimyasal Silahların Geliştirilmesinin, Üretiminin

Tutsak Partizanlara saldırı

H. Merkezi: Hapishanelerde tutsaklara yönelik saldırılar sürüyor. Amasya E Tipi Hapishane, Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishane ve Gebze M Tipi Hapishane'de bulunan tutsak Partizanlar adliyeye gidiş ve hastane sevk sırasında darp edildiler.

Gebze M Tipi Kadın Hapishanesi'nde tutulan Tutsak Partizanlar, adliyeye gidiş sırasında üst araması yapılmak istenmesine karşı çıktıkları için darp edildiler. Devletin kolluk güçleri tarafından darp edilen tutsaklardan **Eylem Baş** ve **Fadime Özkan** yaralandı.

Amasya E Tipi Hapishane'de bulunan Tutsak Partizan **Yıl-**

maz Karaaslan ise hastane sevkinde gardiyanların saldırısına uğradı.

Gazetemize ulaşan yakınlarının verdiği bilgiye göre, Karaaslan, sağlık probleminden ötürü hastaneye sevk edilmesinin ardından hastanede muayene edilmedi. Bunun üzerine itiraz eden Karaaslan'a jandarma ve gardiyanlar saldırdı. 1 Şubat günü gerçekleşen saldırının ardından ailesine ulaşan Karaaslan'ın sağlık durumunun iyi olduğu öğrenildi.

Sincan'da ise Tutsak Partizan **Naki Demir**'in hastaneye gidişte ringde bulunan kamerayı kapatması üzerine asker tarafından darp edildiği öğrenildi.

İŞİD'li serbest bırakıldı!

H. Merkezi: TSK, İŞİD çetelerine katılmak için sınırdan geçmek isteyen 1'i Türkiyeli 14 kişinin yakalandığını duyurdu. 13 kişinin sınır dışı edileceğini belirten TSK açıklamasında, sınırdan yakalanan İŞİD'linin ise savcılık tarafından serbest bırakıldığı kaydedildi.

TSK tarafından yapılan açıklamada "**Güvenlik Güçleri tarafından 09 Şubat 2015 saat 15.00'da, Oğuzeli İlçesi Sazgın Mahallesi'nde, DEAŞ'a katılmak amacıyla Türkiye'den Suriye'ye geçmeye çalışan, bir Türk Vatandaşı ile 13 yabancı uyruklu şahıs yakalanmıştır Cumhuriyet Savcısının talimatıyla, ifadelerinin alınmasını müteakip, söz konusu şüphelilerden, Türk vatandaşı olan serbest bırakılmış, 13 yabancı uyruklu şahıslar sınır dışı edilmek üzere Gaziantep İl Emniyet Müdürlüğüne teslim edilmiştir**" denildi.

"İç güvenlik yasa tasarısı geri çekilsin"

İstanbul

İstanbul Barosu, Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi önünde "İç Güvenlik Paketi"ne karşı basın açıklaması gerçekleştirdi. İstanbul Barosu'nun çağrısıyla Açılım Hukuk Bürosu ve birçok hukuk bürosundan avukatların da yer aldığı eylemde "**Polis devletine hayır**" pankartı açıldı. Eylemde ilk olarak sözü İstanbul Barosu Başkanı **Ümit Kocasakal** aldı.

Kocasakal'ın, "Yasa değil rejim değişikliği" olarak tanımladığı İç Güvenlik Paketi'nin Anayasa'ya darbe girişimi olduğunu ifade ederek faşist ve baskıcı bir yasa olduğunu belirtti. Kocasakal, polisin iktidarın ordusu haline getirilmek istendiğini belirterek "Biz hukukçular olarak bunu kabul etmiyoruz" dedi.

İzmir Barosu Başkanı **Aydın Özcan** da, "Hukuka, adil yargılanmaya sahip çıkmamız gerekiyor. Bunun için mücadele edeceğiz. Bugüne kadar sürdürdüğümüz mücadeleyi bugünden sonra daha da yükselterek sürdüreceğiz" şeklinde konuştu.

Hukukçular, açıklamaların ardından sloganlarla adliye binasına girerek ertesi sabaha kadar sürdürecek olan eylemlerine başladı.

İzmir

Emek ve Demokrasi Güçleri İzmir'de, iç güvenlik yasa tasarısını protesto etti.

HDP, Partizan, YDG, Mücadele Birliği, Kaldıraç, SDP, İHD gibi devrimci ve demokratik kurumların da katıldığı eylemde sık sık "**Faşizme karşı omuz omuza**", "**Bu daha başlangıç mücadeleye devam**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını Coşkun Üsterci okudu. Üsterci, AKP hükümetinin bu tasarısı ile hiçbir hukuksal sınırlama ve yargısal denetim olmaksızın öldürme ve hapsedme yetkisi istediğini belirtti. Eylem basın açıklamasından sonra alkış ve sloganlarla sonlandırıldı.

Geleceksizleştirilen insanlık için bir şey yapmalı!

“Mini mini birler,
Çalışkan ikiler,
Tembel üçler,
Dayak yiyen dörtler,
Misafirdir beşler,
Altılar altınımı çaldılar,
Yediler yemeğimi yediler,
Sekizler seksek olup gittiler,
Dokuzlar doktor olup çıktılar!”

Çocukluğumuzda okulda ilk öğrendiğimiz tekerlemelerdendir. Bu tekerlemede herkes kendi sınıfını çalışkan diye değiştirir. Diğer değişiklikler ise misafir olan beşler, artık dörtler misafir. Beşler ise 4+4+4 darbesiyle ile kayıp. Yaklaşık 9 yüz bin öğretmen ve 18 milyon öğrenci yeni bir eğitim öğretim dönemine başladı. Çok hareketli bir dönem olacağı sinyallerini çok önceden verdi. Eğitim kurumlarında oluşturulan kadrolar görev başında icraatlarına başladı. Okul idarecileri on günlük eğitime alındı.

Toplamış oldukları şüphelerde aldıkları kararlar ile zaten çürümüş, asimile olmuş sistemi bir tık daha aşağı çekmenin pratikleri ile karşı karşıyayız. Kendileri gibi düşünmeyenlere yaşam alanlarını dar etmekten geri durmayacakları herkesin

malumudur. Alevi derneklerinin ve Eğitim-Sen'in çağrısıyla on binlerce insan gerici eğitime karşı sokaklarda tepkisini gösterdi ve 13 Şubat'ta okulları boykot etme çağrısı yaptı. Bu hareketlilik okullarda sendika tartışmalarını daha da bir artırdı. İdareciler tarafından Eğitim-Senli öğretmenlere yapılan psikolojik baskı arttı. Her fırsatta yandaş sendika üyesi öğretmenler ile karşılaştırılmakta, öğretmenler arasında kutuplaşmayı hızlandırarak, aynı koşullarda çalışan bizleri birbirimize yabancılaştırmakta, kendimizi ifade etmemizin önüne setler çekilmekte. Bedeller ödenerek kurulan ve hala ayakta kalmaya çalışan, bütün eksik, yanlış pratiklerine rağmen bugün öz örgütlülüğümüz olan sendikalar önemli bir yerde durmaktadır.

Nöbet tutmuyoruz!

Bugün birçok iş kolunda olduğu gibi eğitimde de emekçilere angarya dayatılmakta, yasanın yetmediği yerde yönetmeliklerle çalışma alanları düzenlenmektedir. Hepiniz hatırlarsınız okulda teneffüs zili çalınca koridorlarda “boşalt sınıfları!” diye bağırarak öğretmenler görürüz, ön bahçe ve arka bahçede “yavaş ol, al o çöpü yer-

den!” gibi repliklerle seslenen öğretmenlerimizi unutmamışızdır. Hele bir de “Tuvalete gitmeye, okul kapısının dışında seyyar satıcıların sattığı dürümlerden almamıza izin vermeyen o öğretmenler yok mu?” Öfkeniz daha bir kabardı değil mi? Evet bunun gibi bazen gülümseten bazen sinirlendiren birçok olay yaşanır öğretmen ve öğrenci cephesinden nöbetlerde.

Meselenin bugün tartışılan boyutu ise; nöbet görevi yasalarda tanımlanmamakla beraber, yönetmelikler uyarınca yönetici ve öğretmenlere nöbet görevi verilmektedir, nöbetlerde uyulması gereken esaslar, öğretmenler kurulunda görüşülerek okul yönetimince belirlenmektedir. Nöbetçi öğretmenin görev ve sorumluluklarının net bir şekilde tanımlanmamış olması sebebiyle öğretmenler çeşitli sıkıntılar yaşamaktadır. Ayrıca öğretmene büyük bir sorumluluk yükleyen nöbet görevinin herhangi bir maddi karşılığının olmaması ise meselenin kabul edilemez diğer boyutudur. Eğitim-Sen üyesi öğretmenlerin 9 Şubat 2015 tarihi itibarı ile başlatmış oldukları nöbet tutmama eylemindeki talepleri; * Nöbet hizmetinin ortak-yasal bir zemine dayandırılması, * uygulama-

daki farklılıklara son verilmesi, * en fazla haftada bir gün olmak üzere, yönetmeliklerce koşulları belirlenmiş bütün öğretmenlere eşit olarak dağıtılması, * nöbeti sırasında dinlenecek zaman ve mekân yaratılması, * nöbet hizmetinin angarya olmaktan çıkarılıp "fazla mesai" olarak kabul edilmesi ve 4 saat ek ders ücreti ödenmesidir.

Eğitim emekçileri bugün fabrikalarında üretim yapmayan, almış oldukları grev kararı yasaklanan metal işçilerinden, dün işten atıldıkları için Mersin'de yürümek isteyen taşeron işçilerden, Antep'te yeni yapılan Karataş Sanayi Sitesi'nde dükkân alamadıkları için valiliğe yürümek isterken polisin biber gazlı saldırısına uğrayan esnaflardan farklı değildir.

Devletin de, gaz sıkarken cimri davrandığı için sık sık deyip boğazına sarılan amirinde pratikleri ayındır. Baskı, yoksulluk, zulüm, yıldırma hepimizin payına düşen. Bugün okulları boykot eden öğrenciler, iş bırakarak onlara destek veren öğretmenler, çocuklarına dayatılan zorunlu din derslerini kabul etmeyen ana babalar saldırı ortak direnişte, mücadelede ortak olmalıdır. Dayanışmayı arttırmalı. **(Bir okur)**

Eğitimde ortaçağ karanlığına geçir vermeyeceğiz

Alevi kurumları ve Eğitim-Sen'in çağrısı gerçekleştirilen eğitim boykotu birçok ilde eylemlerle gerçekleştirildi. Ülke genelinde sokaklara akan binlerce kişi, eğitimde Ortaçağ karanlığına dönmeyeceklerini belirttiler.

Amed

Eğitim-Sen Amed Şubesi, anadilde eğitim hakkının tanınması ve zorunlu din dersinin kaldırılması amacıyla yürüyüş düzenledi. Yürüyüş Amed Eğitim-Sen binası önünde başlayarak İl Millî Eğitim Müdürlüğü önünde son buldu. Yürüyüş sonrası İl Millî Eğitim Müdürlüğü bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Amed Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı **Cafer Koluman**; tekçi, baskıcı ve dayatmacı bir eğitim sistemi istemediklerini vurgulayarak, “Hiçbir toplum aynı düşünen, aynı inancı paylaşan, aynı dili konuşan değerleri benimsemiş insanlardan oluşmadığına göre, tüm düşünce, dil ve değerler karşısında tarafsız olması gereken bir devletin, sadece belli bir inanç sisteminin kural ve ibadetini okullarda öğretmesi kabul edilemez” dedi.

İzmir

Valiliğin yasak ve tehditlerine rağmen eğitim emekçileri ve Alevi örgütleri Basmane Meydanı'nda toplandı. Eyleme Partizan, YDG, SDP, Kaldıraç, HDP, EMEP, ESP, Halkevleri gibi

devrimci ve demokratik kurumlar da katıldı. İzmir Valiliğinin günler önceden boykotu engelleme kararına karşı kararlı bir şekilde toplanan kitleye polis saldırısı gecikmedi. Saldırı sonucunda kitle Fuar'ın içine doğru geri çekilmeye başladı. Polis copla saldırarak gözaltı yapmaya başladı. Fuar'ın içinde de kitleye saldıran polis, spor salonuna sığınanlara karşı da saldırıya geçti.

Ankara

Tuzluca'yı da aralarında YDG'lilerin de bulunduğu kitle Tuzluca'yı Meydanı'na trafiğe kapatarak türküler söyleyip halaylar çekti. Tuzluca'yı halkının da destek verdiği eylem kitlesel bir şekilde gerçekleşti. Saat 13.00'de Güven Park'a çağrı olması nedeni ile kitlenin iradesiyle ve Mamak Pir Sultan Abdal Kültür Derneği semah ekibinin semahıyla son buldu. Tuzluca'yı'daki kitle Kızılay'a gelip Güvenpark'taki eyleme katıldı. Kızılay Meydanı'nda bulunan YKM'nin önüne yapılan çağrıya ise birçok kurum katıldı. Slogan ve marşlarla Millî Eğitim Bakanlığı'na yüründü. Aralarında YDG ve Partizan'ın da bulunduğu birçok kurum polis kalınlarına yüklendi. Kısa bir arbede yaşanırken polis biber gazıyla saldırı gerçekleştirdi. Araya Eğitim-Sen temsilcilerinin girmesiyle kolluk gücünün kitleye saldırısı son buldu.

Bursa

Pir Sultan Abdal Derneği, Evrensel Sevgi Derneği, Alevi Kültür Dernekleri ve Hacı Bektaş Veli Derneği, “Zorunlu din derslerinin kaldırılması-laik-bilimsel anadilde eğitim” şiarıyla Ünlü Caddesi'nde toplandılar.

Partizan'ın da aralarında bulunduğu birçok devrimci ve sosyalist örgüt ve kurumların destek verdiği eylemde Birleşik Haziran Hareketi de ayrı bir kol oluşturarak Fomara Meydanı'na yürüdü. Zorunlu din derslerini protesto etmek için toplanan kitle, alkışlarla Fomara Meydanı'na yürüdü. Burada kurumlar adına açıklama yapan Eğitim Sen Şube başkanı **Günay Özkılıç**, AKP hükümetinin eğitim politikalarını eleştirdi.

Gemlik

Cius AVM önünde eğitimin gericileştirilmesine karşı bir açıklama gerçekleştirildi. Açıklamayı Eğitim-Sen adına **Naci Aksu** okudu. Aksu açıklamada “12 Eylül darbeci zihniyetinin günümüzdeki temsilcisi olan AKP iktidarı, başta eğitim sistemi olmak üzere, toplumsal yaşamın bütün alanlarını kendi siyasal-ideolojik hedefleri

doğrultusunda, tekçi, baskıcı ve otoriter uygulamalar üzerinden tüm topluma dayatmaktadır” dedi.

İstanbul/Gülsuyu

AKP hükümetinin eğitim politikalarına ve zorunlu din dersine karşı yapılan eğitim boykotu kapsamında sabah erken saatlerde Partizan, Gülsuyu Mahallesi Ümit Kaptancıoğlu Caddesi üzerinde bulunan belediye dükkanlarına “Zorunlu din dersi kaldırılınsın” pankartı astı.

Kaşgarlı Mahmut Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirmek isteyen ve Partizan'ın da içerisinde olduğu kitleye polis saldırısı gerçekleşti. Gerçekleşen saldırıda 1 ESP'li, 1 EMEP'li, 5 Partizan okuru 7 kişi gözaltına alındı. Gözaltılar bir süre sonra serbest bırakılırken Gülsuyu'nda boykota katılım oranı yüzde yüz olarak belirlendi.

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Kobanê'de destansı direnişin izinden...

Kobanê; katliamlar, kıyımlar, yağma ve talan ile özellikle kadınlara yönelik vahşetle ilerleyen, korku salarak bölge halklarını teslim almak isteyen emperyalist gericiliğin uzantılarına vurulmuş büyük bir şamar oldu.

rüyor. TKP/ML TIKKO ve Birleşik Özgürlük Güçleri'nden (BÖG) iki timin (bir takım) mevzilerini dolaşyoruz. Tabii yine her taraf harabeye dönmüş durumda. Duvarlar delik deşik. Kobanê'de yaşanan savaşın tam bir şehir gerilla savaşı olduğuna bir kez daha tanık oluyoruz. Oluşturulan iki timin komutanı olan TKP/ML savaşçısı, bize 17 Ocak'ta yaşanan çatışmayı anlatıyor. Kentin Güneydoğu Cephesi'nde oluşturulan geniş hattın önü zeytin ağaçlarından oluşan düz bir araziye açılıyor. Çeteler çoğunlukla buradan araçla saldırı düzenliyor. Bu yüzden sürekli bir teyakkuz hali var. Çeteler defalarca yoldaşların bulunduğu yerden sızma yapmaya çalışmış ancak başarılı olamamış. Öğleden sonra DAİŞ, şiddetli bir saldırıya geçiyor. Bir tanka yüklediği patlayıcılarla direniş hattına doğru ilerliyor. Bu esnada TIKKO ve BÖG'ün ortak mevzilerinden karşılık alıyor.

Yoldaşlar defalarca tankı füzeyle vuruyorlar ama sadece paletleri bozuluyor. Yine de geri adım atmadan vurmaya devam ediyorlar. Tank, mevzilere gelmeden kendini patlatıyor. Patlamanın olduğu yeri gördük. Toprağında içinde nerdeyse 5 metre derinliğinde 10 metre genişliğinde bir çukur açılmış. Tanktan parça kalmamış adeta. Patlamayla birlikte oluşan basınçla hat boyunca tüm binalar yerle bir oluyor. Bu arada yoldaşların olduğu mevzi yerle bir oluyor. Bazı yoldaşlar kolonların altında kalıyor, yaralananlar oluyor. Aynı gün yaşanan çatışmada iki YPG savaşçısı şehit düşüyor. Harun isimli YPG'li komutanın şehit düştüğü yerde ondan kalan mekâpları görüyoruz.

Yoldaşlar bizi Miştener Tepesi'ne çıkarmayı ihmal etmiyor. Karşıda tüm "görmeye", "nazlı nazlı" dalgalanan, Kobanê'de zafer kazanılınca, "orada kazandığımız ama biz buradayız" dercesine göndere çekilen 40 metre yüksekliğinde Türk bayrağı!

Ve artık gitme vakti. Burayı, yıkıntıların arasından yükselen bu direniş ve umudu bırakmak çok zor. Özellikle de yoldaşları... Sımsıkı sarılıyor. Yürek ve kucak dolusu selam gönderiyorlar farklı mevzilerde, alanlarda direnişi büyüten tüm yoldaşlara. Yoldaşlarla yeniden karşılaşma, direnişin ve mücadelenin bir başka kesitinde mutlaka buluşma sözüyle ayrılıyor. Gecenin karanlığında adımlarımız toprağın bağrına değerken, Kobanê'den yükselen direnişin izlerini takip ediyoruz...

DAİŞ, Kobanê ile sadece bir kenti ele geçirmek istemedi. Bundan da öte Ortadoğu'da Kobanê'nin varlığı, inançlar temelinde kendi içinde bölünerek parçalan ve bu şekilde biraraya gelmesi engellenen tüm inanç ve milliyetlerden emekçiler için bu çemberin dışında, demokratik temelde, özgürce yaşama olanağı sunduğu için tehlikeliydi. Esasen korkulan buydu.

Kobanê; katliamlar, kıyımlar, yağma ve talan ile özellikle kadınlara yönelik vahşetle ilerleyen, korku salarak bölge halklarını teslim almak isteyen emperyalist gericiliğin uzantılarına vurulmuş büyük bir şamar oldu. Besleyip büyüttükleri çetelerle, bir korku imparatorluğu kurarak, hegemonyalarını oluşturmayı; bölgeye yönelik saldırı, işgal ve askeri operasyonlarını meşrulaştırmayı hedefleyen karanlık güçler için Kobanê, hesapların şaştığı, projelerin çöktüğü bir direniş merkezi, odağı haline geldi.

Stalingrad'da sosyalizm simgesi üzerinden emperyalistler tarafından o gün yapılmak istenen, bugün başta DAİŞ olmak üzere gerici çeteler tarafından, demokratik, eşitlikçi bir paradigma temelinde yükselen özgürlük mücadelesine yönelik yapılmak istendi. Her iki örnekte de hedeflenen; halkların direniş umudunun kırılması, emperyalist tahakküm altına alınarak, sömürü zincirinin güçlendirilmesiydi.

Tarihe Not Düşmek

Böylesine kapsamlı bir çatışmayı içinde barındıran direniş, doğal olarak da dünyanın dört bir yanından ilerici, devrimci ve komünist güçler tarafından da desteklendi, sahiplenildi. Doğrusu da buydu. Partizanlar da soluğu Kobanê'de, direniş mevzilerinde alan güçlerden oldu. İşte bizi Kobanê'ye götüren de, bu direniş günlüğünün nasıl yazıldığını yerinde görmek, dire-

nişin izlerini takip etmek oldu.

Yoldaşlara ulaşacak olmanın heyecanı ve umuduyla yol alıyor otobüsümüz sınıra doğru. Kafamızda türlü düşünceler, acaba günlük yaşamları nasıldır? Yaralanan var mıdır? Cep hede son durum nedir? Beynimizi kemiren sorularla geçiş gününü bekliyoruz. Biraz ısrardan ve birkaç günlük ertelemelerden sonra artık sınıra giden yoldayız. Sınıra yaklaşıkça heyecanımız artıyor. Kafamızda epey kalabalık. Gecenin karanlığına dalıyoruz, bir köyün içinden gerilla usulü yürüyerek adımıyoruz yolu. Ve artık Kobanê'deyiz. Karanlıktan gelen Şewbaş sesleriyle karşılanıyoruz. Geldiğimiz köy bir hafta önce çetelerden temizlenmiş. Köy artık YPG'nin kontrolünde.

YPG-YPJ'liler, Kürtçe, Arapça ve Türkçe konuşuyor. Kafamızda de bu anlamda oldukça zengin. Çok dilli ve kültürlü bir bileşenimiz var: Kürtçe, Arapça, Türkçe, Fransızca, İngilizce konuşuluyor. Herkese tek tek geliş amacı soruluyor. Kenti karanlığa gömülmüş buluyoruz. Geceleri işi olanlar dışında hareketliliğe izin verilmiyor. Kentin sokaklarında, her yaşta elinde kleşli asayişler dolaşiyor.

Sabahın ilk ışıklarıyla, kenti gündüz gözüyle görme şansı buluyoruz. Kent Pirsûs (Suruç)'a benziyor. Yoldaşların yakında olduğunu, birazdan gelip bizi alıp alacaklarını söylüyorlar. Tahmini yerlerini öğrenince tabii ki beklemeden, kendimiz yola çıkıyoruz. Bir sokaktan dönerken kafamızı çevirmemizle ilk yoldaşı görmemiz bir oluyor. İlginç bir karşılaşma anı. İlk şaşkınlıktan sonra buradaki tüm yoldaşların sıcaklığını almak istercesine uzun uzun sarılıyor. Yoldaşlar burada MLKP'li dostlarla birlikte ortak karargâhta kalıyor. Tüm yoldaşlara tek tek sarılıyor. 4 günlük çabamızın sonucunda onlara ulaşmak ve hep-

sini sağ salim görmek sevincimizi katlıyor. Elbette hemen Türkiye'yi soruyorlar ardı ardına. Bu gidişle kenti göremeden süremiz dolacak. Neyse ki bir yoldaş müdahale ediyor. "Geceleri nasılsa yapacak fazlaca bir şey yok bolca zaman var" diyor.

Kentin kaldığımız bölümü YPG'nin elinde kalan yüzde 10'luk bölge. Bu yüzden biraz sağlam gibi. En azından yaşanabilir durumda. Ancak kenti gezdikçe özellikle cepheleri gördükçe yaşanan yıkım karşısında şaşkına dönüyoruz. Gelmeden önce sınır nöbetlerinde çokça duymamıza, TV'lerden izlememize, basından takip etmemize rağmen gördüğümüz tablo gerçekten çok ağır. Kentin her tarafı savaşın ağır izlerini taşıyor. İki-üç katlı binalar yerle bir olmuş, duvarlar kurşun delikleriyle dolu, neredeyse sağlam bina bulmak imkânsız. Yoldaşlar bizi mayınların temizlendiği noktalardan geçiriyor. Kentin birçok bölgesinde hala çok sayıda mayın var ve temizlemek oldukça uzun bir zaman alacak gibi görünüyor. Çünkü mayınların birçoğu da yıkıntıların arasında.

En duygusal anlar şehitlerin olduğu yerlerde yaşanıyor. Şimdi MLKP savaşçısı Sibel Bulut'un (Sarya Özgür, 12 Aralık 2014, Güney Cephesi) şehit düştüğü yerdeyiz. Yoldaş, Sarya'nın nasıl şehit düştüğünü anlatıyor. Anlatırken epey duygulanıyor ve Sarya'nın direniş güçlerinin önünü açmak için gösterdiği duruşunun ne kadar anlamlı olduğunu, savaşın böylesi kahramanca yaklaşımlar sayesinde kazanıldığını söylüyorlar. Oğuz Saruhan'ın (Algan Zafir, 30 Aralık 2015, Doğu Cephesi) şehit düştüğü yere geliyoruz. Çatışmaların şiddetinden bir günde onlarca savaşçının şehit düştüğünden söz ediyor yoldaşlar.

Tankın direnişçilerle imtihanı

Yoldaşlar bizi kendi mevzilerine götür-